

ilerici YURTSEVER gençlik

sayı: 28
yıl : 2

250 KRŞ

ILERICI YURTSEVER TÜRKIYE GENÇLIĞI 1977 YILINDA FAŞIZME GEÇIT VERMEMEK IÇIN IŞÇI SINIFI VE TÜM ULUSAL DEMOKRATIK GÜÇLERLE OMUZ OMUZA YÜRÜYECEKTIR.

ANTİ_EMPERYALİST, ANTİ_FAŞİST MÜCADELEDE GÜÇLERİMİZİ BİRLEŞTİRELİM.

onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi

GERİCİ FAŞİST KARMASI MC'NİN BİR YILDA HALKIMIZA DAYATTIĞI FATURA:

574 FAŞİST SALDIRI !
104 KİŞİ ÖLDÜRÜLDÜ !
1811 KİŞİ YARALANDI !
8528 KİŞİ GÖZALTINA ALINDI !
592 KİŞİ TUTUKLANDI !
VAN DEPREMİNDE ONBİN KİŞİ DİRİ DİRİ TOPRAĞA GÖMÜLDÜ !
HAYAT PAHALILIĞI %30 ARTTI !
AÇIK İŞSİZ SAYISI 3 MİLYONU GEÇTİ !

SONUÇ:

KAN, ZULÜM, TALAN, YOLSUZLUK, SOYGUN DÜZENİNE DEVAM EDİLDİ !

I. Gökhan Edge

Şefik Özdemir

Abdullah Şengül

Aynur Sertbudak

Tamer Benian

KANIMIZDA BOĞULACAKSINIZ!

Gerici güçlerin öğrenci gençliğe yönelik faşizan baskıları durmak bilmiyor. Son on gün de ilerici yurtsever 5 genç ülkü ocaklı komandoların baskınları sonucu öldürüldü.

Son saldırılar dizisi 10 Aralık günü Ankara Ziraat Fakültesi öğrencisi Aynur Sertbudak'ın öldürülmesiyle başladı. Yine aynı gün bir süre önce işkenceyle öldürülen I. Gökhan Edge'nin cenaze töreninde yaralanan Şefik Özdemir'in ölümü birincisini izledi. 18 Aralık tarihinde ise Torbalı CHP Gençlik Kolları üyesi Abdullah Şengül aynı ilçenin AP'li Gençlik Kolları Başkanı ve diğer arkadaşlarının kurşunlarıyla can verdi. Faşist saldırganların en son kurbanı Ege Üniversitesi Fen Fakültesi öğrencisi Tamer Benian'dır. Bir süre önce evinde ölü olarak bulunan M. Halis Tezebay adlı ilerici gencin de faşist çetelerce öldürüldüğü bilinmektedir.

Öğrenci gençliğe yöneltilen bu tür saldırıların amacı bellidir. Gerici güçler öğrenci gençliği sıkıyönetim ilan edebilmek için basamak olarak kullanmak istemektedirler. Gerici-faşist karması MC'nin başı Süleyman Demirel'in okullarda olayların engellenebilmesinin tek çaresi kalmıştır: Üniversitelere el koymak ya da sıkıyönetim ilanetmektir» sözleri egemen güçlerin tercihini yansıtmaktadır.

Okullarda can güvenliğinin ve öğrenim özgürlüğünün, sağlanmasının yolu Demirel'in önerdiği gibi ne üniversitelere el konulmasıdır, ne de sıkıyönetimdir. Can güvenliğinin ve öğrenim özgürlüğünün sağlanması için Faşist MHP ve Ülkü Ocakları kapatılmalı, MC yıkılmalıdır!

okullardaki demokratik mevzilerimizi terketmeyeceğiz

ANKARA ERKEK SANAT YÜKSEK ÖĞRETMEN OKULUNDA

15.12.1976 günü Ankara Erkek Sanat Yüksek Öğretmen Okuluna saldıran faşistler, 5'i ağır olmak üzere çok sayıda ilerici öğrenciyi yaraladılar. Orada bulunan polisler olaya sadece seyirci kaldılar. Çoğunluğu dışardan getirilen silahlı faşistlerin saldırısından sonra, olay yerine gelen çok sayıda polis ise, faşistleri görmezlikten gelerek ilerici öğrencilerden 7 kişiyi gözaltına aldılar. Gerçek saldırganlar ise rahatça polis desteğinde olay yerinden uzaklaştılar. Gerici faşist güçlerin tüm saldırılarındaki demokratik mevzilerini sonuna kadar savunacaklarını belirttiler.

İSTANBUL HUKUK FAKÜLTESİNDE

15 Aralık 1976 günü bir bildiri yayınlayan **İlerici Hukukçular Birliği**, Hukuk Fakültesindeki faşist işgali protesto etti. Bildiride şöyle denildi: «Gerekçeli olarak kapatılan, ama gerekçesiz olarak açılan İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesinde Pazartesi ve Salı günü gittiğimizde yine faşist işgalle karşılaştık. Rektörlüğün «tek taraflı eğitim yaptırmayacağız» demesine karşın, tüm ilerici, yurtsever, devrimci öğrencilerin derslere girmesi önlenmekte ve faşist işgalin sürdürülmesine yardımcı olan polis, ilerici yurtsever öğrencilere saldırmaktadır.

Salı günü de öğrenim özgürlüğü haklarını kullanmaktan başka amaçları olmayan ilerici öğrenciler, okulda kalmakta direnince, bir kısmı polis tarafından gözaltına alınmış, kız-erkek bir çok arkadaşımız da ağır biçimde yaralanarak copla okuldan çıkarılmıştır.

İlerici Hukukçular Birliği olarak MC'nin tezgâhladığı kanlı saldırıları göğüslemek, Hukuk Fakültesindeki bu faşist işgali kırmakta kararlı olduğunuzu ve tüm ilerici öğrencileri «demokratik Üniversite» kavgasında antifaşist cephede yerlerini almaya çağırdığımızı kamuoyuna açıklar, bu gerici faşist saldırıları şiddetle protesto ederiz.

TÜM HUKUK FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİ OKULA GİDELİM!..»

ORTAKÖY EĞİTİM ENSTİTÜSÜNDE

MHP'li ve Ülkü Ocaklı faşistlerle doldurulan Ortaköy Eğitim Enstitüsü'nün ilerici öğrencileri her gün faşistlerin saldırılarına hedef oluyorlar. Demokratik kamuoyunun yakından bildiği sınavlar sonucu okul faşistleştirilmiş, ilerici öğrencilere saldırı ve baskı arttırılmıştır.

Öte yandan Büyük Ülkü Derneği Ortaköy Şubesi açılmış. Eğitim Enstitüsüne ve Ortaköy halkına saldırılar sistemli hale getirilmiştir. Bütün bu girişimleri protesto eden IGD, Ortaköy halkına seslenen bir bildiri yayınlamıştır. 100'e yakın kişinin katıldığı dağıtma işlemi sonucunda bildiri Ortaköy'ün bütün sokaklarına, caddelerine ve evlerine dağıtılmıştır. Taksim ve Beşiktaş semtlerinde de süren dağıtım işlemi yığınsal bir gösteriye dönüşmüş, aynı zamanda faşistlere ve her soydan sapık akımlara bir cevap olmuştur.

FEN FAKÜLTESİNDE

Bir bildiri yayınlayan **Genç Fenliler Kültür Derneği**, okullardaki demokratik mevzileri faşist komandolara terketmemek için tüm ilerici yurtsever öğrencileri okullara devam etmeye çağırmıştır. Bildiride şöyle denilmiştir:

«15.12. 1976 Çarşamba günü altı aydır aranan İstanbul Ülkü Ocakları eski başkanı Mustafa VERKAYA ve Atatürk öğrenci Sitesinde memurluk yapan Hasan adındaki faşistler, silahlı olarak Fen Fakültesinde görülmüşlerdir. Yapılan ihbar sonucu güvenlik yetkilileri aranan faşist Verkaya'yı yakalamadıkları gibi, ilerici yurtsever öğrencileri aramıştır.

İlerici yurtsever öğrenciler olarak hiç bir zaman kazanılmış olan demokratik mevzileri faşistlere terketmeyeceğiz ve sürekli olarak derslere gireceğiz.

Tüm İlerici Yurtsever öğrenciler okulların devam etmelidirler.»

BEYAZIT MALİYE MUHASEBE YÜKSEK OKULUNDA

Beyazıt Maliye Muhasebe Yüksek Okulunda goşistler ve maocular IGD'li öğrencilere saldırdılar.

Ertesi gün okulda bir bildiri dağıtan IGD'li öğrenciler, okulu terkederken goşistlerin saldırıları ile karşılaştılar. Gereken cevabı veren ilerici yurtsever öğrenciler, goşistlerin tehditlerine karşın, okullarına giderek goşistlerin ve maocuların yalanlarını ortaya çıkardılar.

Gece bölümünde ise faşistlerin saldırılarına karşı en ön saflarda dövüşen İGD'li öğrenciler, tüm ilerici öğrencileri kantinde toplayarak can güvenliği sağlanmasını istediler. Maocuların provakasyonlarını önleyen ilerici öğrenciler, okulu topluca ve yığınsal bir biçimde terkettiler. Ertesi gün ise okul kapatıldı. Okulların kapatılmasına karşı çıkan ilerici öğrenciler, goşist-maocu işbirliğinin, gerici güçlerin okulu faşistleştirme çabalarını güçlendirdiğini belirttiler.

YURTLARDA FAŞİST BASKILAR SÜRÜYOR!

MC'nin, eğitim kurumlarında ve yurtlarda ilerici öğrencilere karşı sürdürdüğü baskı ve terör hızlanıyor. Yurtların faşistleştirilme çabalarının arttırıldığı bu günlerde, «emniyet belgesi» getirmeyen ilerici öğrenciler yurtlardan atılıyor.

Son olarak, İstanbul Çemberlitaş Kız Öğrenci Yurdundan «emniyet belgesi getirmedikleri» ve «geç kaldıkları» gerekçesiyle 15 kız öğrenci çıkartıldı. En küçük hareketlerinde yurt idaresi tarafından sorguya çekilen kız öğrenciler üzerinde «sıkıyönetim» uygulaması hüküm sürüyor. Odalarında kitap, gazete, bildiri v.s. bulunduran öğrenciler ise yurttan atılıyorlar.

İstanbul Site Öğrenci Yurdunda ise, 75 öğrenci, anti-demokratik bir uygulama olan «emniyet belgesi» vermedikleri için yurttan atıldılar. Öte yandan yurttaki ilginç bir uygulama da, yurtta kalan öğrencilerden, son iki aydır yurt ücreti alınmamasıdır. Yurt aylıklarını ödemek için başvuran öğrenciler geri çevriliyorlar. Bütün bunların gerici egemen güçlerin ilerici devrimci öğrencilerin kaldığı yurtları faşistleştirebilmek için uyguladığı yöntemlerden biri olduğu bilinmektedir.

Yine İstanbul Atatürk Öğrenci Sitesinde de aylardır süren faşistleştirme çabaları hız kazandı. Y-2 blokunun boşaltılarak faşistlerin yerleştirilmelerinden sonra, ilerici öğrencilere açılmayan yurt sosyal tesisleri faşistlerin eğitim yuvası haline getirildi. Bu güne kadar «emniyet belgesi» vermediklerinden ötürü, 100'ü aşkın ilerici yurtsever öğrenci yurttan atılmış durumdadır.

Ayrıca İstanbul Kadırga Öğrenci Yurdu bakımsızlıktan durulmayacak hale gelmiştir. Yurt idaresi tarafından yatak takımları değiştirilmemekte, sular akmadığından gerekli temizlik yapılamamaktadır. Öğrencilerin zor şartlar altında kaldığı yurt, kısa bir süre sonra, bütünüyle kalınamaz hale gelecektir. Gerici güçlerin, devrimci öğrencilerin kaldığı yurtlarda uyguladığı baskı ve terör, okullarda sürdürdüğü faşist saldırıların bir parçasıdır. İşbirlikçi burjuvazi, yurtları yaşanmaz hale getirerek, ve devrimci öğrencileri çeşitli tedbirlerle yurtlardan atarak, öğrenci yurtlarını faşist yuvalar haline getirmeyi amaçlıyor.

Yurtların faşist yuvalar haline getirilme çabalarına karşı tüm ilerici yurtsever öğrenciler güçlerini birleştirmeli, gerici güçlerin dayattığı anti-demokratik baskılara karşı direnişlerini sürdürmelidirler.

İGD İZMİR ŞUBESİ'NİN ÇALIŞMA LARI VALİLİK VE EMNİYETÇE ENGELLENİYOR.

İGD'NİN ÇIĞ GİBİ BÜYÜMESİNİ HİÇ BİR GÜÇ ENGELLEYEMEZ!

İYG İzmir Bürosu

Türkiye İlerici-Yurtsever Gençliğinin yığınsal merkezi demokratik kitle örgütü olma yolunda hızla ilerleyen, «İlerici Gençler Derneği» ve üyeleri üzerinde baskılar giderek yoğunlaşmaktadır. Bir yandan işçi sınıfına ters maocu ve goşist türünden sapık akımlar, bir yandan da tüm kurumları ve baskı araçlarıyla burjuvazi İGD'ye saldırmakta, örgütlenmesini, çalışmasını engellemeye çalışmaktadır... İGD Ankara şubesinin kimliği meçhul (!) kişilerce gece basılarak tüm evrak ve kitaplarının çalınması, binanın hasara uğratılması, Salihli İlerici Gençler Derneği'nin aynı şekilde saldırıya uğraması ve son olarak da, İGD İzmir şubesinin tüm yasal formalitelerin tamamlanmış olmasına karşın faaliyetine engel olunması bu baskı ve engellemelerin somut örneklerindendir... Bunların bir halkası olarak da İGD'nin tüzüğü bir yılı aşkın bir süredir MC'nin İçişleri Bakanlığı'nda yasadışı olarak tutulmakta, dolaylı bir biçimde faaliyetleri engellenilmektedir. İzmir'de de İGD şube yöneticileri, derneğin İzmir Şubesini kurdukları ve faaliyet gösterdikleri gerekçesiyle, «MAHKEMEYE» verilmişler, yargılanmaktadırlar. İzmir Valiliği ve Emniyet Müdürlüğü «keyfi uygulamalar»la derneğin yasal çalışmalarını engeleemekte, bir türlü çalışmalarına izin verilmemektedir. Ayrıca, İGD İzmir Şubesi'nin düzenlediği ve İGD Genel Başkanı'nın da katılacağı bir kapalı salon toplantısına da yine aynı şekilde İzmir Valisi'nin ve Emniyet Müdürlüğü'nün keyfi uygulamaları sonucu «izin» verilmemiştir. İGD'nin İzmir'deki afişlemesi olağanüstü bir şekilde engellenmiş, pek çok İGD üyesi gözaltına alınmıştır. Açık bir şekilde görülüyor ki «Gençliğin Yolu İşçi Sınıfının Yoludur» belgisine sıkıca sarılan gençliğe ve onun örgütlenmesine burjuvazi amansızca saldırmaktadır... Konuyla ilgili olarak, İGD İzmir Şubesi'ne yapılan baskı ve engellemeleri şiddetle kınayan 8 demokratik kuruluşun yaptığı yazılı açıklamayı aşağıya aktarıyoruz:

«İşbirlikçi tekelci burjuvazi ve onun politik karargahı gerici-faşist karması MC'nin demokratik güçler üzerinde yoğunlaşan baskı ve terörü İlerici-Yurtsever Gençliğin yığınsal merkezi demokratik kitle örgütü İGD üzerinde olanca şiddetiyle yansımaktadır. İlerici Gençler Derneği kurulalı bir yıla yaklaşmakla beraber, İçişleri Bakanlığı faaliyetlerini kısıtlamak amacıyla dernek tüzüğünü halâ onaylamamaktadır. Bunun yanında diğer illerdeki İGD şubeleri faaliyetlerini sürdürürken, İzmir Şubesinin faaliyetlerini Valilik keyfi bir uygulamayla yasaları istedikleri gibi yorumlayarak, engellemeye çalışmaktadır. Biz aşağıda imzaları bulunan demokratik kuruluşlar, bu keyfi uygulamaların, anti-demokratik baskıların İlerici-Yurtsever gençliği ve bizleri yıldıramayacağını duyuyoruz. Bizler halkımızın ulusal ve toplumsal kurtuluş savaşımına en aktif biçimde katılarak üzerimize yöneltilen tüm baskıları göğüsleyeceğimizi, Ulusal bağımsızlık ve demokrasi savaşımının bayrağını yükselteceğimizi kamuoyuna açıklarız!..

«İGD İzmir şube başkanı Muhammet AŞIK, DİSK 3. Bölge Temsilciliği - Vural ATİS, TÖB-DER İzbir Şb. Başkanı - Kenan İLHAN, İKD İzmir Şb. Başkanı - Semra KÜRKÜTLÜ, İnşaat Müh. Odası İzmir Şb. Başkanı - Mustafa ARKUN, Makina Müh. Odası İzmir Şb. Başkanı - Sedat ÖZGÜVEN, Tüm-Tor İş Sendikası Genel Başkanı - Murat DİLLİ, Çağdaş Hukukçular Derneği İzmir Şb. adına, - Vahap AYDIN...

İGD ZONGULDAK ŞUBESİ BAŞKANI SAFFET CAN GÖZALTINA ALINDI

İGD ZONGULDAK ŞUBESİ VALİLİK KARARIYLA ARANDI!

İGD Zonguldak Şubesi'nin Valilik kararı ile aranması ve Şube Başkanının gözaltına alınması ile ilgili olarak Şube Sekreteri Müfit Arslantaş gazetemize şu özel açıklamayı yapmıştır.

Gerici-faşist karması MC'nin iş başına geçmesi ile, gençliğin can güvenliği, öğrenci gençliğin öğrenim özgürlüğü büsbütün ortadan kalktı. Okullar faşist işgal altında. MHP ve Ülkü Ocaklı faşist patron beslemelerinin işledikleri cinayetlerin hesapları sorulmuyor. Aksine MC'nin desteği ile ortalıkta dolaşıyorlar. Faşist sürülerine okullara girmede öncelik tanınıyor. İş kadrolarına faşist ve gerici partilerin tavsiyeleri ile işçi alınıyor. Devlet kurumları, okullar, işyerleri faşistleştiriliyor. Faşist beslemek için okullar faşizmin kurs salonları haline getiirldi. MC'nin ders kitaplarında, bilimden başka her şey var. Yüksek okulların sınavlarında komandoların başbuğu Türkeşin karısının adı soruluyor. Üç hilalin anlamı soruluyor.

Kısacası MC tırmanıyor. Bu faşist tırmanmaya karşı koymak tüm ulusal güçlerin, ilericilerin, sosyalistlerin, sosyal-demokratların görevidir. Yurda sahip çıkmada gençlik, halkımızın soylu savaşımının içinde olacaktır. MC'nin faşist gidişini kamuoyuna sergilemek, okullardaki faşist saldırıları sağ-sol çatışması adı altında çarpıtmaya çalışan gerici güçlerin oyunlarını bozmak için drneğimiz, genel merkezinin gönderdiği afişleri afişleme kararı aldı. Alındı belgesi için Zonguldak Cumhuriyet Savcılığına başvurdu. Alındı belgesini aldık. Gerekli işlemleri tamamladık. Ancak çeşitli yetkili (!) ler bu afişlerin ne kadar izin alındı ise de afişlemenin sakıncalı olacağını ve de 'afişlemenin karşısında olacaklarını' bizlere söylediler. Afişleri yapıştırırsak bizleri 'tutuklayıp' mahkemeye vereceklerdi... Ama arkadaşlarımızın tek cevabı olabilirdi: «Sizin ve bizim görevlerimiz vardır..»

8.12.1976 gecesi, Zonguldak'ın bir bölümü afişlendi. Sabaha dek aralıksız yağan yağmura rağmen. Sabaha kadar sokaklarda bizleri beklemelerine rağmen.

9.12.1976 perşembe gecesi 12.30 sıralarında Zonguldak'a bağlı Kozlu Nahiyesinde şube başkanımız ve iik arkadaşı gezerken polis ekibi tarafından önleri kesildi. Üzerleri arandı. Arkadaşlarımız kendilerine gerekçeyi sordular. «Şüphe üzerine» cevabı verildi. Ancak şüphenin ne olduğunu resmen açıklamıyorlardı. Arkadaşlarımıza dünya görüşleri soruldu. İLERİCİ GENÇLER DERNEĞİ ile ilişkilerinin olup olmadıkları soruldu. İş bundan sonra önem kazanmıştı. İGD'den adam yakalamışlardı. Geçen akşam sabaha kadar beklemişler, devriye çıkarmışlar yakalayamamışlar. Tertip boşa çıktı. Arkadaşlarımız ertesi günü 10.30'a kadar gözaltında kaldılar. 10.12.1976 Cuma günü öğleden sonra savcılıkca serbest bırakıldılar.

İşbu kadarla da bitmedi. Hemen ardından derneğimiz valilik kararı ile arandı. Kitapdan başka bir şey bulamadılar. Kitapları, dernek defter ve makbuzlarını alıp götürdüler. Afişleri topladılar. Kitaplardan bir şey çıkaramıyacaklardı. Derneğimizin gelir giderini incelemeye koyuldular. Üye aidatlarını, makbuzları kontrol etmek istediler. Ondan da bir şey çıkaramayacaklar... Çıkmayacak... İGD'nin veremeyeceği hesap yoktur... Ama genç insanları 20'sinde ihtiyarlaştıran, işsiz bırakan, körpe yaşdaki yavruları, sendikasız ve sigortasız yavan ekmekle çalıştıranların verecekleri çok hesaplar vardır. Ana karnındaki çocukları sömürenlerin, halk çocuklarını cehaletin pençesine itenlerin, hazineyi yahyalara kredi yapanların, okulları faşist kurs yuvası haline getirenlerin, öldürülen ilerici öğrencilerin katillerinin ve MHP ve Ülkü Ocaklarının, baz morfin kaçakçısı milliyetçi bozmalarının, onların patronlarının, gerici-faşist karması MC'nin verecekleri çok hesap vardır... Gün gelir sorulur... İğneden ipliğe...

İlerici Gençler Derneği: "OKULLARDAKİ DEMOKRATİK MEVZİLERİMİZİ KORUMAK İÇİN İLERİ!"

Geçtiğimiz ay İstanbul'da demokratik kitle, örgütlerinin ortaklaşa düzenledikleri «Can güvenliği ve Öğrenim özgürlüğü forumu»nda okulların açılacağı bu günlerde, öğrenci gençliğin içinde bulunduğu ortam enine boyuna tartışıldı. Okuların açılışıyla birlikte kanlı faşist terör yeni boyutlara vardı. Faşistler kız-erkek ayrımı yapmadan saldırmaya başladılar.

İlerici Gençler Derneği'nin son günlerde gelişen olaylara ilişkin bildirisi binlerce basılıp, okullarda, sokaklarda, meydanlarda yığınsal bir biçimde dağıtıldı. Bildiri günlük basına yanlış anlamalara yol açabilecek şekilde yansıdı. Böylesi bir fırsatı ganimet bilen maocular yayın organlarında aldıkları alıntıyı «İGD düşmanlığı» için malzeme yaptılar. Maocuların olayları tersyüz etmede, faşistlerden hiçte geri kalmadıkları son davranışlarında somut olarak görülüyor.

İGD'nin bu konuda yayınladığı bildirinin tam metnini aşağıda veriyor ve «İGD düşmanlığı»nı, İGD'nin kapatılmasını istemeye dek vardıran maocuların ilerici gençlik hareketinden ne denli korktuklarını, onu gözden düşürmek için kimlerle işbirliği yapabileceklerini açık olarak görüyoruz.

**KARDEŞLER,
OKULLARDAKİ
DEMOKRATİK
MEVZİLERİMİZİ KORUMAK
İÇİN İLERİ**

«Gerici-faşist karması MC; işbaşına geldiğinden beri başta işçi sınıfı olmak üzere ilericilere, emekçilere ve tüm yurtseverlere karşı baskı ve terörü, günden güne artırmıştır.

Halk düşmanı MC'nin kurulmasından bu yana 200'den fazla ilerici, yurtsever işçi ve öğrenci öldürülmüş, işçilere, memurlara baskınlar düzenlenmiş, kıyım ve sürgün olağan hale getirilmiştir.

Eğitim kurumları faşistleştirilmeye çalışılmıştır. Eğitim kurumlarında öğrenim özgürlüğü ve can güvenliği ortadan kaldırılmıştır. Üniversite ve yüksek okullarda cinayetler alabildiğine artmış, komando denilen kiralık katillerin baskınlarının ardı arkası kesilmemiş ve tüm eğitim kurumları kapatılmıştır. **Oysa ülkemizin yarınlarını ele alacak olan onbinlerce genç okumak istiyor. Ulusal demokratik halktan yana bir eğitim istiyor. Demokratik üniversite istiyor. Yurtlarda ve okullarda can güvenliği istiyor.** Oysa bu gün gerek yurtlar gerekse okullar faşist komandoların işgali altındadır. İlerici, devrimci, demokrat gençler yurtlara ve okullara sokulmamakta ve okumaları engellenmektedir.

Eğitim enstitüleri ve öğretmen okullarındaki ilerici öğretim üyelerinin yerine gerici-faşist kişiler getirilmektedir. Bu uygulamalar eğitim kurumlarının faşistleştirilmesi planının en önemli yanını oluşturuyor şöyleki: Orta öğretim için çıkarılan, gerici faşist ideolojiyi kapsayan kitaplar, buradan yetiştirilecek faşist kadrolarda okutulması amacını taşıyor. Böylelikle eğitimin bütünüyle faşistleştirilmesi için temel hazırlanmak isteniyor.

MC'nin bu uygulamaları halkımızın genelde yükselen ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesini kırmak içindir. Bundan dolayıda hassas bir yapıya sahip yüksek öğrenim gençliğine yapılan saldırılar yoğunlaşıyor, geniş kapsamlı bir hak alıyorlar ve birden çok amaca yönelik oluyor. Bir yandan eğitimin faşistleştirilmesi planına uygun olarak ilerici gençlik hareketi sindirilmek istenmektedir. Öbür yandanda kendisine bağlı faşist komandolarla birlikte, işçi sınıfına ters sapık akımlar vasıtasıyla hazırlanacak provakasyonlarla öğrenci gençliği, açık faşizme basamak yapmayı amaçlamaktadırlar.

MC işbaşında kaldığı sürece bunun böyle süreceği herkesçe bilinmektedir. Bu koşullarda öğrenim kurumlarının açılıp kapanması soruna hiç bir çözüm getirmeyecektir. Birkaç gün önce uygulanan kanlı provokasyonlar, faşistlerin saldırılarına zemin hazırlamak içindir. Ankara Üniversitesi'nde daha ilk günden faşistlerin yaptığı saldırı sonucunda yurtsever bir kız arkadaşımız **Aynur SERTBUDAK** hunharca öldürülmüştür.

Tüm bunlara karşı bütün ilerici yurtsever gençler, okullardaki bir avuç faşiste ve onların saldırılarına karşı en geniş biçimde anti-faşist yığınsal birliğini sağlamalıdır. Faşist baskıları göğüslemenin baş koşulu yığınsal eylemlerdir. Bunun için faşist saldırılara karşı olan tüm unsurlar —öğretim üyesi, öğrenci— kendi aralarında organik bağlar kurmalıdır. Başta emekçi halkımız olmak üzere tüm ilerici demokratik kişi ve kuruluşlar gençliğe sahip çıkmalı faşist tırmanışa karşı birliğini oluşturmalıdır,

BÜTÜN İLERİCİ, DEVRİMCİ, DEMOKRAT GENÇLER OKULLARA DEVAM ETMELİ VE OKULLARDAKİ DEMOKRATİK MEVZİLERİ KORUMALIDIR.

GENÇLİĞE CAN GÜVENLİĞİ VE ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜ İSTİYORUZ.»

İlerici Gençler Derneği
B. Temel SAÇLI

İLERİ DEMOKRATİK
İŞÇİ SINIFI ÖN

DÜNYADA GÜÇ DENGESI BARIŞTAN VE İLERLEMEDEN YANA DEĞİŞİYOR

Dünya sosyalist sisteminin engin başarıları, kapitalist ülkeler işçi sınıfının yükselen, yeni boyutlar alan mücadeleleri, ulusal kurtuluş savaşı veren halkların zaferlerinin sosyal kurtuluş ile tamamlanması sürecine girmesi emperyalist sisteme ağır darbeler indiriyor.

Çağımıza damgasını vuran bu üçlü devrimci ana gücün tayin edici rolü, kapitalist-emperyalist sistemin köhnemiş, çürümüş yapısını sarsıyor. Onun yokolma sürecini hızlandırıyor. Emperyalizmin durmadan gerilemesine, temellerinin çatırdamasına yolaçıyor.

Kapitalist sisteme özgü periyodik ekonomik-sosyal-politik bunalımlar artıyor. İşsizlik, enfslasyon hayat pahalılığı almış başını gidiyor.

Kapitalist ülkelerde sınıf savaşımı gittikçe keskinleşiyor. İşçi sınıfının başını çektiği barış, demokrasi, toplumsal ilerleme ve sosyalizm savaşımı yeni boyutlar alıyor. Faşist diktatörlükler tarihe karışıyor. İspanya'da, Portekiz'de, Yunanistan'da...

Sosyalizmin göz kamaştırıcı başarıları kapitalist ülkelerdeki milyonlarca emekçiyi bilimsel sosyalist düşünceye yaklaştırıyor. İşçi sınıfının bilimi, sadece işçi sınıfına değil, diğer çalışan tabakalara da yol gösteriyor. Yolunu aydınlatıyor.

TÜRKIYE IŞÇI SINIFININ YÜZ YILI AŞKIN SAVAŞIMI

Türkiye işçi sınıfının savaş tarihi çok eskilere dayanır. İlk fabrikanın 1835'te üretime başlaması ve sanayi işçisi kullanmasıyla işçi hareketleri de başlamış oluyordu. 1871 yılında, yani **Paris Komünü'**nün kuruluş günü, ilk işçi örgütü kuruluyor Türkiye'de. **AMELE PERVER CEMİYETİ.** Ve 1872'de Tersane'de ilk grev başlıyor. Sonra Beykoz Kundura, Beyoğlu Telgraf işçileri, Ömerli Demiryolu işçileri ekonomik ve sosyal haklarını almak için **«GREV»** diyorlar.

Fabrikaların sayısı arttıkça işçilerin eylemleri yığınsal bir biçim alıyordu. Bunun önüne geçmek için yabancı sermaye, egemen güçler işçiler üzerinde baskı ve terörü artırıyorlardı.

Birinci Emperyalist paylaşım savaşında, Alman emperyalistleri ile birlikte savaşa girilmesi ve yenilgiyle sonuçlanması, işgal kuvvetlerinin yurdumuza dalmalarına neden oldu.

Emperyalist işgalcilere karşı direniş hareketlerini ilk örgütleyenler işçilerdi. Özellikle İstanbul ve İzmir'de işçiler zincirleme grevlere gidiyorlardı. Öte yandan direniş komiteleri oluşturuluyordu. Ulusal kurtuluş savaşının başlamasıyla işçiler fabrikalardan söktükleri makine parçalarını Anadolu içlerine taşıyorlar, işgal kuvvetlerinin silah depolarını basarak, çetelere silah yetiştiriyorlardı. Savaş boylarında ve cephe gerisinde genç işçiler hep ön saflarda bulunuyorlardı.

1921'de işgal altındaki kentlerde 1 MAYIS yığınsal bir biçimde kutlanıyordu. **«1923 1 Mayıs'ında İstanbul'da tütün işçileri grev yapmaya, İmalatı Harbiye işçileri Adapazarı'nda 1 Mayıs'ı kutlamaya karar verdiler. Birçok yerli ve yabancı işletmelerdeki işçiler; «yabancı şirketlere elkonulması, 1 Mayıs'ın resmen işçi bayramı olarak tanınması, 8 saatlik işgünü, hafta tatili serbest sendika ve grev hakkı» istemleriyle greve gittiler. Grev yapan ve 1 Mayıs bildirileri dağıtan işçiler tutuklandı.»** (İYG. 1 Mayıs eki).

1 Mayıs son olarak, 1925'te kitlesel bir biçimde kutlandı. Burjuvazi 1925 yılında 1 Mayıs'ı **«Bahar ve Çiçek Bayramı»** ilan etti.

EGEMEN GÜÇLERIN BASKI VE TERÖRÜ IŞÇI SINIFININ SAVAŞIMINI DURDURAMIYOR..

1936 yılında faşist italyan ceza yasasından alınan 141-142. maddeler sınıf esasına göre örgütlenmeyi yasaklıyordu. Fakat işçi sınıfının 1 Mayıs'ı kutlamasını hiç bir güç önliyemiyordu. İşçi sınıfı üzerinde sürdürülen tüm baskılar, onun mücadele ateşini söndüremedi. İşçi sınıfı demokrasi ve özgürlük yolunda yeni kazanımlar elde etti. İlk olarak sendika kurma hakkını elde eden işçi sınıfı, daha sonra grev ve toplu sözleşme hakkı doğrultusunda eylemlerini yükseltti.

Grev ve toplu sözleşme yasasını 1963'te meclislerden geçirmemek için çalışan egemen güçlere 200.000 kişilik Saraçhane Mitingi korkulu günler yaşattı. İşçi sınıfının bu yığınsal çıkışı yasanın bir an önce meclisten geçmesini sağladı. Kavel, Kozlu, Paşabahçe, Alpagut, Demirdöküm, Derby grevleri, Gamak'ta ücretlerini alamayan işçilerin direnişi ve polisin saldırması sonucu **Şerif AYGÜN'**ün ölümü bu kazanımların elde edilmesinde ve korunmasında birer kilometre taşlarıydı.

DISK'in, **6 Eylül İzmir, «Demokratik Hak ve Özgürlükleri Koruma»** mitingi

TÜRK-İŞ'İN İHANET POLİTİKASI VE DİSK'İN KURULUŞU

Amerikan sendikacılığını örnek alan, CIA ile sıkı ilişkileri bulunan sarı Türk-iş işçi sınıfının gelişen ekonomik ve politik savaşımının gerisinde kalmıştı. Türk-iş'in yönetici kliği, Demirsoy-Tunç ikilisi işçi sınıfının uyanışını engellemek için ellerinden geleni yapıyorlar işverenlerle açıkça işbirliğine gidiyorlardı.

İşçi sınıfımız ise hızla bu sarı sendikacılığı kırıp, devrimci sendikal örgütünü oluşturma yoluna girdi. 13 Şubat 1976'e **T. Maden-İş, Gıda-İş, Basın-İş, Lâstik-İş'**in biraraya gelmesiyle, 30 bin üyeli **DİSK** doğdu.

Kuruluşuyla birlikte hızlı bir gelişim gösteren DİSK, işçi sınıfının saygınlığını kazanıyor ve sarı sendikalardan kopan işçilerin katılımıyla güçlenip, büyüyordu. Egemen güçler böylesi bir gelişimden tedirgin oluyorlar, DİSK'i kapatmak için yollar arıyorlardı. Sendikalar yasasında değişiklik yapmak istemeleri bundandı.

İşçi sınıfımız bu oyunları görüyordu. 15-16 Haziran günleri İzmit ve İstanbul çevresinden 100 bin işçi iş bırakarak yürüyüşe geçti. Egemen güçler bu eylemi engellemek için bütün kuvvetlerini seferber ettiler. İşçilerin üzerine saldırdılar. **Mehmet Gıdak, Yaşar Yıldırım, Mustafa Bayram** adlı işçiler polis kurşunlarıyla katledildiler.

Aliaga'da grevde bulunan işçilerden genç sendikacı **Necmettin Giritlioğlu** bir komplo ile öldürüldü.

15-16 Haziran Genel Direnişinden sonra iktidar Sıkıyönetim ilan etti. Sendika yöneticilerini ve çok sayıda genç işçiyi sıkıyönetim mahkemeleri tutukladı.

Ama istedikleri yasayı da çıkaramadılar. DİSK'in gelişimini hiç bir güç önliyemiyor ve yavaşlatamıyordu.

Egemen güçler, ağır terör ortamlarında, 12 Mart balyoz hareketlerinde, saman alevi gibi parlayan burjuva devrimciliğini ezip geçtiği halde, işçi sınıfının savaşımının önüne geçemiyordu. DİSK'in, **6 Eylül İzmir, 20 Eylül Taksim «Demokratik Hak ve Özgürlükleri Koruma»** mitingleri faşizme geçit bulmaya çalışan egemen güçlerin suratında patlıyordu. İşçi sınıfının bu eylemlerine direk saldıramayan burjuvazi devrimci maskesi altındaki maocuları, troçkistleri, eylemi provake etmek için işçilerin üzerine salıyordu.

V. Genel Kurul'dan daha da güçlenerek çıkan DİSK. bugun 550 binden fazla işçiyi bünyesinde barındıran ulusal bir örgüttür. Sınıf ve kitle sendikacılığını ilke edinen DİSK'in açtığı **«1978 yılında 1 milyon üye»** kampanyasının hedefine varacağının somut göstergesi DİSK'in saygınlığının ve tutarlı politikasının yığınlara malolduğundadır. Bu kampanyanın hedefine varmasında ise genç DİSK militanlarına büyük görevler düşüyor.

IŞÇI SINIFININ İLERİ DEMOKRATİK TÜRKİYE SAVAŞIMI İLERİCİ GÜÇLERİ YÜREKLENDİRİP HAREKETE GEÇİRİYOR.

Türkiye işçi sınıfının 100 yılı aşkın ekonomik, 60 yılı aşkın politik savaşımı üzerinde yükselen işçi hareketi 1976 yılında 1 MAYIS'ı yaşatıyordu yüzbinlere.

1976 1 Mayıs'ında Londra'da 3000, Madrit'te 10.000, Lizbon'da 100.000, Paris'te 200.000 kişi ve İstanbul'da 500.000 kişi yürüdü. Türkiye'de 51 yıldır ilk kez yığınsal bir biçimde kutlanan 1 Mayıs'ta işçiler Taksim'e sığmadılar. İşçi sınıfının ölümsüz militanı **İbrahim Güzelce,** 1 Mayıs'ın yığınsal olarak kutlanması için işçi sınıfına şöyle sesleniyordu: **«Bu gün kırlarda eğlenmeyi, çiçek toplamayı burjuvaziye ve sınıf uzlaşmacısı sendikalara, Türk-İş'e bırakıyoruz.»**

İşçi sınıfı ve demokratik güçler 1 Mayıs'ta; **«141-142-146 ve tüm gerici yasalara hayır, gerçek bir toprak reformu, referandum hakkı sınırsız genel grev ve dayanışma grevi hakkı, tüm çalışanlara grevli-toplu sözleşmeli sendikal haklar, ulusal ayrıcalık ve baskıya son, Amerika defolsun, Nato'dan, Cento'dan çıkılsın, Üslere el konsun, ikili antlaşmalar yırtılmalıdır, onurlu, barışçı bir dış politika izlenmelidir, ve tüm istemlerin gerçekleşmesi için, gerici-faşist karması iktidar yıkılmalı halktan yana, demokratik bir iktidar işbaşına getirilmelidir»** diye hep bir ağızdan haykırdılar.

Türkiye işçi sınıfı ve onun etrafında saf tutan tüm demokratik güçler bu istemler için ardıcıl bir savaşım yürütegeliyorlar.

Şanlı 1 Mayıs, hem nicel hem de nitel olarak işçi sınıfının gücünü dosta düşmana gösterdi. **«1 Mayıs gösterileri, işbirlikçi burjuvazinin, gerici güçlerin ve işçi sınıfı hareketine güvensizlik duyan** sahte devrimcilerin **«yüreklerindeki korkuyu daha da artırdı. Onların korku, telaş ve çırpınmaları artadursun, işçi sınıfı hareketi kendi tarihine eşsiz kazanımlarından birini daha ekledi.»** (İYG. sayı. 13.)

1 Mayıs, işçi sınıfının öncülüğünde demokratik güçlerin, özellikle gençliğin işçi-gençlik da-

TÜRKİYE İÇİN SAFTA SAVAŞIYOR !

yanışmasını hayata geçirdiği bir eylem oldu. **«Bu açıdan işbirlikçi burjuvazinin, gerici güçlerin ve işçi sınıfı hareketinden gittikçe açığa düşenlerin yüreklerindeki korku ve telaş daha büyüktür, ve büyüyecektir.»** (İYG. 13. sayı.)

Korku ve telaşı artan egemen güçler, işçi sınıfının savaşımına ket vurabilmek için yine sıkıyönetim tehditlerine başvurdu. Kanlı faşist terörü artırdı. Anayasa mahkemesinin iptal ettiği DGM'leri meclisler tatile girmeden çıkarmak için kolları sıvadı.

İşçi sınıfımız ve onun gerçek sendikal örgütü DİSK, **«DGM'leri Sıkıyönetimsiz Sıkıyönetim demektir»** başlıklı 1 milyon bildiri bastırıp, geniş bir biçimde dağıttı. Kamuoyunu DGM'ler konusunda uyardı.

İşbirlikçi tekelci burjuvazi,, DİSK'i işçi sınıfından koparmak için açıktan saldırıya geçti. Sarı Türk-İş üyesi faşist Türk Metal-İş militanları Bursa Tofaş'ta Maden-İş üyelerine saldırdılar. **Muammer Çetinbaş'ı** katlettiler. İşçi düşmanı H. Tunç, sınıf uzlaşmacısı Türk-iş bu cinayeti örtbas etmeye çalıştı. DİSK cinayeti ve DGM'lerini protesto etmek için Bursa'ya aktı. Onbinlerce işçi, öğrenci, aydın Bursa'da tek yürek, tek ses oldular. **«Faşizme Geçit Yok», «DGM geçmeyecek»** dediler.

IŞÇI SINIFIMIZIN VE DEMOKRATİK GÜÇLERIN EYLEM BİRLİĞİ DGM'YI EZDİ

Bunalımları sürekli artan, ülkeyi sıkıyönetimsiz olağanüstü mahkemesiz yönetemeyen işbirlikçi tekelci burjuvazi, onun politik karargahı MC, DGM yasa tasarısını görüşmek üzere meclisleri Eylül ayında olağanüstü toplantıya çağırdılar. **«DGM kanun tasarısı, işbirlikçi büyük burjuvazinin egemen çevrelerin açık faşizm isteklerinin somutlandığı bir tasarıdır. Yarım asırdır halkımızın kanını emenler, izledikleri kapitalist yolla kalkınma yöntemi sonucu ülkemizi bunalımların burgacına itenler, giderek iktidar olmakta acze düşenler; bu gerici politikalarına karşı emekçi halkın direnişi yükselince can hayliyle DGM kanun tasarısına sarıldılar. Amaçları emekçi halkımızın demokratik savaşımını kırmak, uygulayageldikleri kanlı terörü yoğunlaştırmaktır.»** (İYG. Eylül özel eki.)

16 Eylül Genel Direniş'i

«15-16 Haziran'ları, 1 Mayıs 1976 işçi bayramını yaratan işçi sınıfımızın savaşkan bayrağı 16 Eylül'de bir kez daha en yükseklerde dalgalandı. Doğrudan politik hakları için genel direnişe geçen işçi sınıfı düşmanlarının yüreğine korku saldı.» Makineler durdu. Hayat durdu. 500 binden fazla işçi, ulusal düzeyde direnişe geçti. DİSK üyesi genç işçiler fabrikalarda direnişi örgütlüyorlar ve işçi sınıfının çelik disiplinini titizlikle uyguluyorlardı. Direniş sırasında Türk-İş'in ihanet politikasını gören işçiler de sınıf kardeşleriyle omuz-omuza bu eyleme katıldılar.

Korkudan ne yapacağını bilemeyen egemen güçler kuru sıkı tehditlerle, açtığı yalan ve iftira kampanyası ile DİSK'i işçilere düşman gibi göstermek için çok çalıştı. İşveren örgütleri, Koçlar, Eczacıbaşılar, İbrahimoğulları, Narinler **«işçi arkadaş»** (!) başlıkla bildiriler dağıttırdılar. Sarı Türk-İş'in satılmış yöneticileri genel direnişi gözden düşürmek için TRT'de dakikalarca konuşturuldular. Polis, DİSK basarak yöneticilerini tutukladı.

16 Eylül Genel Direniş'ine, işçi sınıfına sadece burjuvazi, MC, Türk-İş değil, kendilerine devrimci (!) diyenlerde saldırdılar. Saldırmaya devam ediyorlar. Sosyalist olduğunu ilan eden entellektüeller **«oyun içinde oyun»** aradılar. Onlar aramaya devam ededursun, savaş boyluboyunca devam ediyordu.

Egemen güçler direnen işçileri kanunsuz olarak toplu halde işten çıkarmaya, tutuklamaya, böylece işçileri yıldırmaya çalıştılar. İşçiler işten atılan arkadaşlarının tekrar işbaşı yapması için yeni direnişler örgütlediler. Ve bu uğurda PROFILO da işçi sınıfı bir şehit daha verdi. Egemen güçlerin bombalı, otomatik silahlı saldırıları sonucu **Yakup Keser** öldü. Birçok işçi yaralandı, gözaltına alınıp, 6 işçi temsilcisi tutuklandı.

Yadellerde ki işçilerimiz memlekette süren savaşımın içindedir

Bilinçli DİSK üyeleri, sağdan ve «soldan» gelen saldırılara karşı gereken cevabı Ekim ayında yapılan **Temsilciler Toplantısı'nda** verdiler. Bir gün sonra toplanan **DİSK Olağanüstü Kongresi** ise, **«işçilerin DİSK'in güvencesi altında olduğunu»** vurgulayarak, dayanışma ve işsizlik fonlarının kurulduğunu açıkladı. İşverenler korkularını açığa vurdular. Dayanışma ödentisi kesmeyeceklerini belirttiler. İşçiler, dayanışma fonu için birer günlük ücretlerini kendileri kesip, DİSK'e götürdüler. DİSK'in bu kampanyası yurt içinde ve dışında geniş bir destek gördü. Ulusal ve uluslararası dayanışma işçi sınıfının gücüne güç katıyor. DİSK'in 11 Eylül'de **«Şili halkı ve işi sınıfı ile dayanışma»** günü düzenlemesi de bu dayanışmanın somut bir biçimidir.

DEVRİMCİ SENDİKAL BİRLİĞİN SAĞLANMASI YOLUNDA GENÇ İŞÇİLERE BÜYÜK GÖREVLER DÜŞÜYOR

İşçi sınıfımızın tek sınıf ve kitle sendikal örgütü DİSK, bağımsızlık, demokrasi, barış ve toplumsal ilerleme savaşımında her geçen gün daha güçlü adımlar atıyor. Tutarlı politikası yığınları DİSK'e çekiyor. Sınıf uzlaşmacısı Türk-İş'in tabanı kayniyor.

Gerici basının yaymaya çalıştığı **«DİSK çöküyor»** yalanları hayat tarafından yalanlanıyor. DİSK'e yeni katılmalar, sendikal birliğin sağlanmasında önemli birer adımdır.

Sendikal birliğin sağlanması savaşımında genç işçilere büyük ödevler düşüyor. 100 yılı aşkın işçi sınıfı tarihi, genç işçilerin hep en ön saflarda döğüştüğünü, ulusal ve sosyal kurtuluş savaşında ateş hatlarında savaşanların da genç işçiler olduğunu yazıyor. **«Ancak bunları yeterli saymak olanaksızdır. Çünkü genç işçilerin arasında, henüz harekete geçirilmemiş geniş bir potansiyel vardır. Bu potansiyeli devrimci sendikal birlik ve DİSK'in güçlenmesi doğrultusunda güce dönüştürmek görevi önümüzde duruyor. Genç işçiler sarı sendikacılığın tamamen yıkılması, devrimci sendikal birliğin geniş boyutlar kazanması için daha etkin bir konuma gelmelidirler.»** (İYG. sayı 15.)

Kuşkusuz genç işçilerin bu doğrultuda alacakları etkin görevler genel gençlik hareketine de yeni açılımlar, olanaklar sağlayacaktır. İşçi sınıfının son bir yıllık savaşımında ön saflarda görev alan genç işçiler, gençlik hareketine etkinlik kazandırmaktadır. Gençlik hareketinin bir yıllık gelişimi bu savımızı doğrulamaktadır. Gelecek işçi sınıfının emekçi halkın, gençlerin olacaktır.

GENÇ KÖYLÜLER HAYKIRIYOR:
REHBERİMİZ İŞÇİ SINIFIDIR !

(İYG İzmir Bürosu)

«Yazıbaşı Kültür ve Dayanışma Derneği» Kongresi Yapıldı:

Torbalı'nın Yazıbaşı Köyün'de kurulu bulunan «Yazıbaşı Köyü Kültür ve Dayanışma Derneği» birinci olağan kongresi yapılmıştır. Kongre sırasında çeşitli konuşmalar yapan genç köylüler, işçi sınıfının tek sınıf ve kitle sendikal örgütü DİSK'in 16 EYLÜL şanlı direnişi üzerine, çeşitli konuşmalar yaparak, işçi sınıfının savaşımı sonucu DGM'ye geçit verilmediğini vurgulamışlardır. İşçi-Köylü bağlaşıklığı üzerinde de durulan kongrede, bağımsızlık, demokrasi, barış, toplumsal ilerleme belgisi yönünde tüm ulusal demokratik güçlerin eylem birliğinin işçi sınıfı öncülüğünde gerçekleştirilmesi gereği üzerinde durmuşlardır. Bundan sonra yapacakları her türlü çalısmada, «sosyalist, demokratik solcu ilerici-yurtsever tüm anti-faşist köylülerin birliğini sağlama» ilkesine ağırlık verileceği belirtilmiştir. Gerici-faşist karması «MC'ye Hayır», «MHP ve Ülkü Ocakları Kapatılmalıdır» «Gençliğe Öğrenim Özgürlüğü ve Can Güvenliği» talepleri de konuşmalarda sık sık vurgulanmıştır. Kongre ayrıca, İGD ve DİSK Genel Merkezlerine şu dayanışma telgrafının çekilmesini de kabul etmiştir: «Bağımsızlık, demokrasi, barış ve toplumsal ilerleme savaşımında yanınızda olduğumuzu belirtir, sıcak, dostluk ve dayanışmalarımızı iletiriz...» **Yapılan seçimler sonucu, Yazıbaşı Köyü Kültür ve Dayanışma Derneği yönetim kuruluna şu kişiler seçilmiştir: Enver GÜDÜCÜ, Süleyman BATMAR, Aydn TÖNGÜÇ, Erol TOMBA, Macit SONKAN, Hayati FİLİZ, Cemali SÜLÜN, A. İhsan DUMAN, Kahraman EGE...**

«İlerici-Yurtsever-Gençlik Gazetesi» olarak derneğe ve yeni seçilen yönetim kuruluna çalışmalarında başarılar dileriz...

1977'DE ÖĞRENCİLERİN

GENÇLİK İŞÇİ SINIFIYLA OMUZ OMUZA

Gençlik hareketi özel olarak da öğrenci gençlik hareketi işçi sınıfı hareketi dışında düşünülemez. Bunun en iyi kanıtı, son bir yılda ülkemizde daha açık bir biçimde görülmektedir. 1976 yılında işçi sınıfı önemli dönüm noktaları yaşamıştır. Tarihsel 1 Mayıs gösterisi, DGM için 16 Eylül Direnişi bu dönüm noktalarındandır. 1976 yılı içerisinde olmamasına karşın demokratik hak ve özgürlüklerin korunması ve genişletilmesi için yapılan İstanbul ve İzmir Mitinglerini burada vurgulamak, belirli bir tarih dilimini incelemenin doğurabileceği kopukluğu gidermek açısından da önemlidir.

51 yıldan sonra yurdumuzda yığınsal bir biçimde kutlanan 1 Mayıs **«İşçi sınıfının Birlik, Mücadele ve Dayanışma Günü»**, işçi sınıfımızın gücünü dostuna düşmanına gösterdiği gibi, zamanı iyi ayarlanmış ve somut koşullara uygun eylem biçimlerinin bir takım yasaklamaları nasıl etkisiz ve geçersiz kılabileceğini de kanıtlamıştır. Yine, yanlız işçi sınıfını değil tüm demokratik güçleri tehdit eden, ilericilerin, demokratik basının üzerinde Demokles' in Kılıcı gibi sallanan DGM'nin engellenmesinde işçi sınıfının tarihi öncü rolünü göstermesi ve ülkemizde ilk kez gerici güçlere karşı siyasal nitelikte ve örgütlü kitlesel bir hareket olmasıyla önem kazanıyor. Direnişe 500.000 işçinin katılması önemini daha da arttırıyor. Gerek 1 Mayıs, gerekse 16 Eylül direnişi somut mücadele yönteminin yığınsal eylemler olduğunun da kanıtıdır. Kuşkusuz işçi sınıfı hareketinde tarihi öneme sahip dönüm noktalarının kazanımlarını bir kaç cümleyle açıklamak yeterli olamaz. Bizim bu satırlarda vurgulamak istediğimiz, işçi sınıfı hareketinin bu dönüm noktaları, gençliğin ideolojik formasyon kazanmasına ve demokratik Üniversite savaşımını geniş öğrenci kesimlerine mal etmekte yeni olanaklar sağlamasıdır.

İŞÇİ SINIFI, GELİŞEN HAREKETİ İLE DEMOKRASI SAVAŞIMININ BAŞINI ÇEKİYOR, TÜM DEMOKRATİK GÜÇLERİ ETKİLİYOR

İşçi sınıfı güçlenen birliği ve politik aktivitesi ile demokratik savaşımında başını çekmektedir. Emekçi halkın değişik kesimleri, köylüler, memurlar, aydınlar, teknik elemanlar işçi sınıfı hareketinden etkilenmekte kendi kurtuluşunu işçi sınıfının kurtuluşuna bağlama eğilimi artan bir güç kazanmaktadır.

Emekçi halkın değişik kesimleri kendi özgül sorunları doğrultusunda demokratik kitle örgütlenmesini son bir yılda işçi sınıfımızın devrimci sendikal örgütü DISK'le yakın dayanışma bağları kurmuştur.

SON BİR YIL, EGEMEN BURJUVAZİNİN BUNALIMLARININ DERİNLEŞTİĞİ, KENDİ BÜNYESİNDEKİ ÇELİŞKİLERİN ARTTIĞI BİR YIL OLMUŞTUR.

İşçi sınıfımızın başını çektiği demokrasi savaşımının gelişmesi, gerici güçlerin kitle tabanını daraltmaktadır. Kitle tabanı daralan gerici güçler, aralarındaki çelişkilere rağmen emekçi halka karşı güçlerini birleştirebiliyor. Sıkıyönetim tehditleriyle olağanüstü yöntemlerle egemenliğini sürdürmek istiyor. Tercihini açık faşist diktatörlük olarak belirliyor. Faşist tırmanışı hızlandırarak açık faşist diktatörlüğe yöneliyor. Bütün demokratik, güçlere, sosyalist, demokratik solcu, ilerici, yurtsever ayırımı yapmadan saldırıyor. Açık faşist diktatörlük özlemi yanında, faşist biçimi terörle, ilerici güçleri yıldırma, gerici yasalara işlerlik kazandırma girişimleride atbaşı gidiyor. Emperyalizme bağımlılığın getirdiği çarpık kapitalist gelişme ve derinleşen bunalım işbirlikçi burjuvazinin emekçi halkın en küçük istemlerine bile büyük bir hınçla saldırmasına neden oluyor. Meclislerde sosyal içerikli kanun tasarıları gündeme bile alınmazken, yaratılan değerlerin vergi iadesi diye parababalarına peşkeş çekilmesi, egemen burjuvazinin gerici sömürücü yüzünü ortaya seriyor.

SON BİR YILDA İŞÇİ-GENÇLİK DAYANIŞMASI SOYUT BİR BELGİ OLMAKTAN ÇIKMIŞ HAYATA GEÇİRİLMİŞTİR.

İşçi sınıfının başı çektiği ve emekçi halk kitlelerinin etkin bir biçimde yeraldığı demokratik savaşımın bu denli gelişmesi, gençlik özellikle öğrenci gençlik hareketini de yakından etkilemektedir. Her şeyden önce işçi-gençlik dayanışması soyut bir belgi olmaktan çıkmış hayata geçmiştir. Gençlik İşçi sınıfımızın direnişlerini, tarihsel gösterilerini desteklemiş, aktif bir biçimde yeralmıştır. 1 Mayıs'ta işçi sınıfının yanında yerini alan gençlik, 16 Eylül' de de işçi sınıfıyla aynı saflarda olmuştur. İşte bu gelişim egemen güçlerin ve onların politik karargâhı MC'nin gençliğe saldırısının nedenlerinden birisidir.

Fakat egemen güçlerin gençliğe saldırısını salt bununla açıklamak, yetersiz ve yetersiz olduğu ölçüde de yanlıştır. Egemen güçler, tüm demokratik güçlere saldırmakla birlikte, gençliğe yönelttikleri saldırılarla onu faşizme basamak yapmayı amaçlamaktadır. Bu noktayı anlıyabilmek için gençliğin yapısına iyi görmek gerekir.

Bilindiği gibi sosyal bir sınıf olmayan gençlik, toplumun sınıflara bölünmüşlüğünü bünyesinde barındırdığı gibi, belli bir yaş kategorisini de temsil etmektedir. Gençlik hareketinin içerisinde işçi sınıfından, köylülükten, küçük burjuva ve orta katmanlardan, burjuvaziden gelen kesimlerin bulunması gençliğin yapısının karmaşık olduğunu ortaya koyuyor. Ama gençliğin sosyal bir sınıf olmaması emekçi halkımızın ulusal ve sosyal kurtuluş savaşımının içerisinde yer almasına engel değildir. Bu noktada gençliğin kendine özgü atılganlığının işçi sınıfınca yönlendirilmesi önem kazanıyor. Öte yanda burjuvazinin gençliği etkileme girişimleri ortadadır. Burjuvazi gençliğin hiç bir istemini karşılayamadığı gibi, özlemlerine de cevap veremez. Politik aktivite kazanmış gençlik kesimlerinde ideolojik kargaşayı körükleyen, dünya görüşünü değişik biçimlerde gençliğe sunan da burjuvazidir. Irkçılığa, Turancılığa bezenmiş ideolojinin gençlik içerisinde taban yaratma çalışmaları büyük burjuvazinin açık desteğinde yürütülmektedir. Yaptıkları bu kadarla da kalmıyor, çıkarları için demokratik gençlik hareketinin içinde sapık akımların boy vermesine yardımcı oluyor. Öğrenci gençliğin sınıfsal konumu yani üretim sürecinin dışında oluşu ve büyük bir kesiminin küçük burjuva kökenli olması bu durumun baş nedenidir. Bu öğrenci gençliğin ebedi bozguncu unsurların eylem alanı olarak kalacağı demek değildir. Son bir yılda işçi sınıfının yolundan yürüyen gençlik hareketindeki yükseliş, işin aslında hiç de burjuvazinin istediği gibi olmadığını kanıtlamıştır.

SON BİR YILDA GENÇLİK ÜZERİNDEKİ FAŞİST SALDIRILAR ALABİLDİĞİNE YOĞUNLAŞMIŞ KANLI BOYUTLARA ULAŞMIŞTIR.

Egemen burjuvazi gençliği her yönden kuşatmak istiyor. Gençlik üzerinde yeni saldırı yöntemleri deniyor. Eğitim kurumlarını faşist yuvalar haline getirme çabaları ve Ülkü Ocaklı komandolar yoluyla tertiplenen saldırılar, ilerici gençliği kuşatma hareketinin bir yönüdür. MC'nin başa gelmesiyle birlikte hızlanan baskı ve terör politikası kendisini geçen yılda yoğun olarak hissettirdi. Can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü bu dönemde olduğu gibi hiç bir dönemde böyle ayaklar altına alınmadı. Öğrenciler okullarına giremediler. 1976 yılında kapatılmayan üniversite, yüksek okul hemen hemen yok gibidir. Aylarca öğrenim yapılamamıştır. Yine Milli Eğitim Bakanlığının faşistleştirilmesi yolunda atılan adımlar, MC'nin gençlik üzerindeki faşist saldırılarından ayrı değildir. Milli Eğitim Bakanlığının üst düzeyde önemli bütün yönetim kademeleri MHP'li, Ülkü Ocak'lı komandolarla doldurulmuştur. Milli Eğitim Bakanlığındaki bu durum, yeni basılan orta öğrenim ders kitaplarına da açık bir biçimde yansımıştır. Bu kitaplar bilimsel hiç bir temeli olmayan, genç beyinleri faşist ideolojinin birer uydusu haline getirmeye çalışan, militarizmi körükleyen konularla doludur. Yeni tip kitapların ilkelliğini, kapaklarına göz atmakla görebiliriz. MC, eğitimin ilk aşamasından en üst düzeyine kadar huzursuzluk yaratmıştır. Binlerce TÖB-DER'li öğretmeni yerlerinden sürmüştür. İlerici öğretmenleri yurdun bir köşesinden diğer köşesine gönderenler ilerici öğrencilere komando saldırılarını, ölümü, yaralanmayı tutuklanmayı getirmiştir. MC'nin kuruluşundan bugüne dek ve son bir yılda baskı ve terör politikasının sonuçları Tablo-1 ve Tablo 2 dedir. (Geniş bilgi için ayrıca, bakınız. İ.Y.G. 17. Sayı. MC'nin Kanlı Gençlik Dosyası)

MC'NIN İLERİCİ-YURTSEVER GENÇLİĞE SALDIRISI ÇOK YÖNLÜDÜR.

MC'nin gençliğe saldırısı iki amaca dayanıyor. **Birincisi;** gençliği yıldırmak, işçi sınıfının siyasi hattından ayırmak, bağımsızlık, demokrasi, barış ve toplumsal ilerleme savaşımından soyutlamaktır. MC'nin öğrenci gençliğe saldırısını salt bununla açıklamak yetersizdir. Gerici güçlerin gençliğe saldırısının özel bir anlamı da vardır. Gerici güçler faşist komandoları öğrenci gençliğin üzerine saldırtarak ve bunun ortaya çıkartacağı şiddetli tepkiyi gözönünde tutarak, öğrenci gençliğin bir kesimini bireysel, grupsal terörcü eylemlere çekmek istemektedirler. Amaçları böylelikle **«anti-komünist anarşi»** edebiyatına malzeme hazırlamaktır. Egemen güçlerin yıllardır uyguladığı taktik budur. Şu bir gerçektir ki gençlik egemen çevrelerin faşist teröründen yılmamış, halkımızın ulusal ve sosyal kurtuluş savaşımının içerisinde aktif olarak yerini almıştır. Gençliğin politik aktivitesinin giderek yükselen

TABLO - 1, 31 MART 1975 - 23 ARALIK 1976

AYLAR	Faşist Saldır	Ölüm	Yaralı	Gözaltı	Tutuklama
NİSAN 1979	85	4	300	716	15
MAYIS	43	2	145	128	3
HAZİRAN	47	5	198	420	11
TEMMUZ	26	1	65	60	15
AĞUSTOS	28	2	110	230	10
EYLÜL	54	5	75	130	30
EKİM	30	2	116	95	5
KASIM	75	7	175	75	30
ARALIK	29	7	168	390	3
OCAK 1976	89	15	242	110	2
ŞUBAT	25	4	58	461	6
MART	85	9	358	170	115
NİSAN	37	6	141	540	—
MAYIS	38	10	125	393	110
HAZİRAN	37	17	91	331	65
TEMMUZ	30	3	60	—	21
AĞUSTOS	25	5	184	72	35
EYLÜL	41	9	101	5069	152
EKİM	51	7	162	671	43
KASIM	80	12	147	162	4
ARALIK	36	7	243	553	39
TOP. ;	991	139	3264	10776	714

TABLO - 2 1976 YILI TOPLAMI

TOP. :	574	104	1811	8528	592

Tablo - 2'ninde gösterdiği gibi 1976 yılında toplam 574 faşist saldırı olmuş. 104 kişi bu saldırılarda hayatını kaybetmiş, 1811 kişi yaralanmış, 8528 kişi gözaltına alınmış ve 592 kişide tutuklanmıştır.

BİRLİĞİ İÇİN İLERİ!

bir çizgi izlemesi bunu doğrulamaktadır. Ve bu konuda bütün ilerici gençlik kesimleriyle birlikte işçi sınıfının bilimsel dünya görüşünü klavuz edinmiş sosyalist gençlerin gördüğü işlevi belirtmeden geçemeyeceğiz. İşçi sınıfı hareketinin teori ve pratiği gençliğin politik aktivitesinin yükselmesine temel bir dayanak teşkil etmiştir.

Gerici güçlerin gençliğe saldırılarının **ikinci** nedeni; gençliği açık faşist diktatörlüğe geçmede bir basamak olarak kullanmak isteğidir. Burada sorun gençliğin sınırlarını aşmakta, ilerlemeden yana tüm toplumsal güçleri yakından ilgilendiren bir sorun haline gelmektedir. Çünkü gençliğin tek başına egemen çevrelerin bu topyekün saldırısını göğüslemesi düşünülemez.

Geçen yılların deneyimleri de bunu doğrulamaktadır. İlerlemeden yana toplumsal güçlerin ve onların demokratik kitle örgütlerinin, gençliğin faşizme basamak yapılması çabalarına karşı etkin bir direnç gösterdiğini söyliyemeyiz. Kuşkusuz faşist baskı ve saldırılar kınanmış, demokratik kamuoyu çeşitli bildirilerle ve değişik eylem yöntemleriyle bu konuda uyarılmıştır. Ancak faşist saldırıların ulaştığı boyutlar bir yerde bu yöntemleri yetersiz kılmıştır. Artık sadece bildirilerle, kınamalarla geçirilecek vakit yoktur. Tüm demokratik kitle örgütleri, analar, babalar, veliler faşist saldırılara karşı öğrenci gençliğin can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü doğrultusunda ilerici gençlik örgütleriyle birlikte etkin örgütlenme biçimlerine girmek zorundadırlar. Kuşkusuz bu örgütlenme biçimlerini ve işleyiş yöntemini saptayacak olan yine bu demokratik örgütlerin kendileri olacaktır. Can güvenliğinin ve öğrenim özgürlüğünün tamamen ortadan kaldırıldığı 1976 yılına girerken bütün demokratik örgütlere DİSK, TÖB-DER, TÜS-DER, TÜTED, TÜM-DER, TMMOB, TBB, Halkevleri, TÜMAS, TÜMÖD, İKD, IGD'ye vb., ilerici siyasal örgütlere buradan bir kez daha seslenmeyi bir görev biliyoruz. Öğrenci gençliği faşist saldırılara karşı korumak zorundasınız. Bu tarihi sorumluluğunuzu hiç bir an yargıyla, hiç bir gerekçeyle gözardı edemezsiniz! **Yapılacak şey öğrenci gençliğin can güvenliğinin ve öğrenim özgürlüğünün sağlanması doğrultusunda biraraya gelmek, etkin örgütlenme biçimlerini araştırmak ve kitlesel çıkış yollarını elden bırakmamaktadır.**

Öğrenci gençliğe düşen görevlerde bellidir. Okullar içinde kitlesel çıkışlar örgütlenmelidir. Faşist çeteler okullarda bir elin parmakları kadar azdırlar. Okulları silah zoruyla işgal etmeleri ve okul dışından adam getirmeleri, geniş öğrenci kitlesi içerisinde sayıca ne kadar küçük bir oranı teşkil ettiklerini daha iyi göstermektedir. Öğrenci gençliğin ezici çoğunluğu faşizme karşıdır. Ve bu ezici çoğunluğu faşist saldırılara karşı örgütlemek okullarda en büyük ve hiç bir nedenle kaçınamayacağımız bir görevdir. Okulların dahilinde gerçekleştirmek zorunda olduğumuz diğer bir görev, öğretim üyeleri ve diğer üniversite çalışanları ile sıkı bağlar kurmaktır. Faşist saldırılara karşı ilerici öğrencilerin, öğretim üyelerinin, okul personelinin mücadelesi sadece dayanışma olarak kalmamalıdır. İlerici öğrenciler, öğretim üyeleri, okul çalışanları faşist saldırılara karşı etkin bir örgütlenmeye gitmeli, saldırıları birlikte göğüslemelidirler. Öğrenci gençliğin saldırılara karşı okul dışında takınacağı tavır ve uygulayacağı eylem biçimi de önemlidir. Kurtuluşu bireysel ve grupsal terörde aramak gerçek çözüm yolu değildir. Gençlik işçi sınıfının siyasal hattından ayrılmamalı, saldırıları ancak demokratik güçlerle birlikte önliyebileceğini unutmamalıdır.

1976 GENÇLİĞİN MERKEZİ ÖRGÜTLENME YOLUNDA SAĞLAM ADIMLAR ATTIĞI BİR YIL OLMUŞTUR.

1976 yılında gençlik açısından önemli bir kazanç, bozguncu unsurların saldırılarına karşın ilerici yurtsever gençliğin merkezi örgütlenmeye gitmesi, işçi sınıfı ile demokratik kuruluşlarla yakın bağlar içerisine girmesi olmuştur.

İşçi sınıfı hareketinin gelişimi, son bir yılda politik etkinliğinin artması, gençliğin merkezi örgütlenmesinin gerçekleşebilmesinin maddi temellerini yaratmıştır. Bu doğrultuda gençliğin kitlesel örgütlenme biçimine dönüştürülmesinde önemli bir adım **İlerici Gençler Derneği (İGD)**'nin kurulması olmuştur. İGD, kuruluşundan buyana bir yıl gibi bir süre geçmesine rağmen hızla büyümüş, işçi-gençlik dayanışmasını hayata geçirmiştir. Binlerce ilerici yurtsever genci kucaklayan İGD, her geçen gün yurdun bir başka yöresinde yeni şubeler açarak gençliğin birliği yolunda ilerlemektedir. Sağdan ve «sol»dan gelen saldırılara karşın İGD'nin bu denli gelişimi, öğrenci gençlik hareketinin somut hedefler doğrultusunda doğru bir çizgiye oturtulmasının olabilirliğini de göstermiştir. İGD'nin geçen bir yılı, öğrenci gençliğin birliğinin sağlanabilmesi için bozguncu unsurların öğrenci gençlik hareketinden dıştalanmasının zorunluluğunu kanıtlamıştır. İGD her yönüyle yepyeni bir örgüttür ve ilerici gençliğin birliğinin sağlanmasında önemli bir yere sahiptir.

Gençliğin merkezi bir örgütlenme yolunda attığı bu sağlam adımlar, bozguncu unsurların saldırılarının ilerici yurtsever gençlik üzerinde yoğunlaşmasını beraberinde getirirken, aynı zamanda sapık akımların her türden temsilcisinin demokratik gençlik hareketinden tecrit olmalarını hızlandırmıştır. 1976'da, özellikle macculuğun uluslararası gericiliğin hizmetinde, uluslararası işçi sınıfı hareketine saldırması, işçi sınıfının bu yeminli düşmanlarının gerici yüzünü belirginleştirmiştir.

1976'da sapık akımların demokratik gençlik hareketinden dıştalanma süreci hızlanmıştır, ama bu gençlik hareketinden tamamen silindikleri anlamına gelmez. Sapık akımların temsilcilerinin belirli gençlik kesimlerini etkileme çabaları sürmektedir. Maceracı eylemler ise ilerici gençlik hareketinin dağınıklığının başlıca nedenlerinden birisidir. Öğrenci gençliğin birliğinin sağlanabilmesi için egemen burjuvazinin gerici uygulamalarına karşı olduğu gibi bozguncu unsurlara karşı da mücadele etmek birbirinden ayrılmayan bir bütünü teşkil eder.

GENÇLİĞİN SOMUT İSTEMLERİ 1976 YILINDAN 1977 YILINA GİRERKEN ÇÖZÜM BEKLEMEKTEDİR.

1976 yılında gençliğin sorunları olduğu gibi ortada duruyor. Kendi içindeki çelişkileri artan, bunalımları derinleştikçe daha da saldırganlaşan işbirlikçi burjuvazi, gençliğe ne verebilir ki? Onların son bir yılda gençliğe verdiği şey can güvenliğinin ve öğrenim özgürlüğünün ortadan kalkması, faşist çetelerin kanlı saldırıları olmuştur.

İSTEMLERİMİZİ HER YERDE İLERİ SÜRELİM!

1976, öğrenci gençlik açısından genel hatlarıyla bu sonuçları önümüze koyduğu gibi, istmlerimizi de belirginleştirmiştir:

° **Sosyalizme açılan yolda ileri demokratik halktan yana bir iktidar!**

° **141-142-146. gibi faşist yasalar kaldırılmalı. Tüm siyasi tutuklular serbest bırakılmalıdır!**

° **Ulusal egemenliğimizi ayaklar altına alan saldırgan NATO'dan, SENTO'dan çıkılmalı, ikili kölelik anlaşmaları yırtılmalıdır!**

° **Komşularımızla ve bütün dünya ülkeleriyle karşılıklı güven ve işbirliğine dayanan barışçıl bir dış politika uygulanmalıdır!**

° **Faşist MHP ve Ülkü Ocakları kapatılmalıdır!**

° **Halkımıza ters düşen MC yıkılmalıdır!**

° **İleri demokratik bir Türkiye!**

Öğrenci gençliğin kendi özgül sorunlarıyla ilgili olarak sürdüregeldiği istemleri de şunlardır:

° **Bilimsel ve yönetsel özerkliği sağlanmış ileri, demokratik bir üniversite!**

° **Gençliğin örgütlenmesini sınırlayan gerici yasalara hayır!**

° **Yurtlar öğrencilerin her türlü gereksinmelerini karşılayacak bir düzeye çıkarılmalı, yurtların yönetimi yurt sakinlerinin elinde olmalıdır!**

° **18 yaş seçme hakkı yasalaşmalıdır!**

° **Yaygın ve politeknik eğitim sağlanmalıdır!**

° **Okullardaki polis karakolları kaldırılmalıdır!**

° **Anti-Demokratik yurtlar yönetmeliğine hayır!**

° **Can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü istiyoruz!**

° **Faşist çeteler, işgal ettikleri okullardan ve yurtlardan atılmalıdır.**

° **Dünya Gençliği ile birliğinizi engelleyen gerici yasalara hayır!**

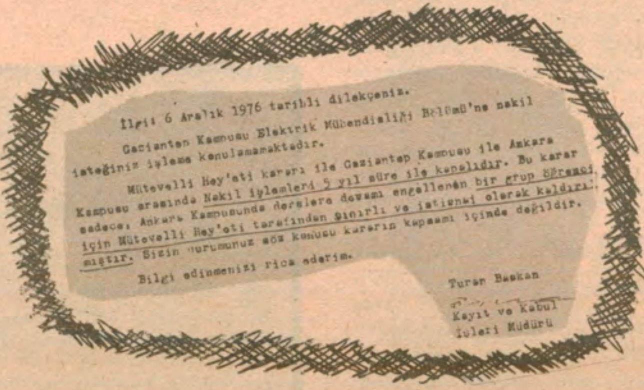
EGEMEN GÜÇLERİN ODTÜ ÜZERİNDEKİ OYUNLARI SÖKMEYECEKTİR!

ODTÜ Mütevelli Heyeti aldığı son bir kararla, Ankara'da ODTÜ'ye devam etmeyen 160 komandoyu Gaziantep Kampusuna nakletmek için harekete geçti. Gaziantep Kampusu ile ODTÜ arasında öğrenci transferinin 5 yıl dondurulduğu bildirilmesine rağmen, mütevelli Heyetinin M.H. 1976/5-56 numaralı 28 Kasım günlemli toplantısında aldığı kararda aynen şöyle denmektedir: **«Üniversite ve derslere devam etmelerinin engellendiği saptanan ve bu nedenle Mütevelli Heyetinin M.H. 1976/43-493 numaralı kararı ile izinli sayılmaları uygun görülen öğrencilere münhasır olmak üzere, Gaziantep Kampusu Mühendislik Fakültesinin, Elektrik Mühendisliği ve Makine Mühendisliği Bölümlerine adı geçenlerin nakil işlemlerinin sağlanabilmesi için:..»**

ODTÜ'de tutunamayan faşistlerin Mütevelli Heyeti kararıyla transfer edilmesindeki oyun açıktır. Faşistlerin transferi ile Gaziantep'te gerici faşist güçlerin saldırılarının artacağı da ortadadır. Bu amaçla Gaziantep'te ilerici güçlere karşı, komandoların saldırı çeteleri güçlendirilmek istenmektedir.

Bu anti-demokratik karara karşı çıkan ODTÜ Gaziantep Kampusu öğrencileri direnişe geçtiler. Bütün bölümlerde boykota başlayan ilerici-yurtsever Gaziantep ODTÜ öğrencileri, tüm ilerici-yurtsever Gaziantep ODTÜ öğrencileri, tüm ilerici-demokratik güçleri bu oyunu bozmak için eylem birliğine çağırmıştır.

Gaziantep'te oynanan oyunlara son verilmeli, transferi yapılan komandolar, Gaziantep Kampusuna alınmamalıdır.

İlgi: 6 Aralık 1976 tarihli dilekçeniz.

Gaziantep Kampusu Elektrik Mühendisliği Bölümü'ne nakil isteğiniz işleme konulamamaktadır.

Mütevelli Hey'eti kararı ile Gaziantep Kampusu ile Ankara Kampusu arasında Nakil işlemleri 5 yıl süre ile kapalıdır. Bu karar sadece, Ankara Kampusunda derslere devamı engellenen bir grup öğrenci için Mütevelli Hey'eti tarafından sınırlı ve istisnai olarak kaldırılmıştır. Sizin durumunuz söz konusu kararın kapsamı içinde değildir.

Bilgi edinmenizi rica ederim.

Turan Başkan
Kayıt ve Kabul
İşleri Müdürü

EMPERYALİST GÜÇLERİN, İŞBİR
SÖMÜRÜYÜ ARTIRMA YOLUN

MC'NİN EKONOMİK

M. HALİL FIRAT

Ülkemizde sınıf mücadelesi hergeçen gün şiddetlenmektedir. Baskı ve sömürüye karşı çıkan, ileri, demokratik bir Türkiye için mücadele edenlere, gene baskı ve tedhişle cevap verilmeye çalışılmakta, faşist baskılar gün geçtikçe yoğunlaşmaktadır. Faşist çevreler bütün güçleriyle halktan yana güçlere saldırmaktadır. **Amaç sadece ve sadece sömürü düzenini sürdürmektir.** İşte, dört başlı tek amaçlı MC iktidarının son bir yıl içinde yoğunlaştırdığı baskı ve zulüm politikasının gerçek temellerini ortaya koyabilmek için, bu amacın ne olduğunu daha ayrıntılı bir şekilde ele almak gerekir.

Bilim, toplum yapısında ekonomik ilişkilerin belirleyici olduğunu göstermektedir. MC'nin amacını belirleyen ekonomi politikası nedir? Bu politikanın 1976 yılı içindeki uygulamaları ne gibi sonuçlar vermiştir ve bu sonuçlarla MC iktidarının siyasi girişimleri, faşist tertipleri arasındaki ilişki nedir? Bu yazı bunu açıklamayı amaçlıyor.

MC, TEKELCİ BURJUVAZİNİN ÇIKARLARINI SAVUNUYOR

MC iktidarı daha kurulduğu andan itibaren toplumdaki sınıf karşıtlığı içinde tekelci burjuvaziden yana oldu, iktidarı ele geçirmesinde kendine arka çıkan tekelci güçlere hizmet etmeyi programının birinci maddesi yaptı. Bütün uygulamaları bu amaca yönelik oldu. Tekellerin sömürüsünü korumak ve artırmak, tekellerin yabancı tekellerle birleşen çıkarlarının sözcüsü olmak, MC iktidarının varoluş nedeni oldu. Bu amaca yönelik uygulamalar son 1976 yılı içinde, ülkede sınıf mücadelesinin keskinleşmesine ve kapitalist bunalımın yoğunlaşmasına paralel olarak daha da arttı.

Bunu daha açık bir şekilde görebilmek için bazı ekonomik kategorilerin son bir yıl içindeki gelişmesine bakalım.

AŞIRI FİYAT ARTIŞLARI MC'NİN EKONOMİK POLİTİKASININ BİR SONUCUDUR.

1976 hemen hemen bütün mal ve hizmetlerde **aşırı fiyat artışlarının** gerçekleştiği bir yıl oldu. Fiyat artışları özellikle gıda maddelerinde, kiralarda ve sağlık hizmetlerinde büyük boyutlara ulaştı. Ticaret Bakanlığının resmi açıklamalarına göre 1975 Ekiminden beri fiyatlar her ay sürekli artmaktadır. Toptan fiyatlar 1976'nın ilk on ayında % 15,2 artış göstermiştir. 1975 Ekimine oranla artış % 20,4 olmaktadır. 1976'nın ilk on ayında İstanbul geçinme endeksi % 15,2, Ankara geçinme endeksi ise % 12,9 artmıştır. İstanbul geçinme endeksi 1975 Ekimine oranla % 18,3 lük bir artış göstermektedir. Fiyat artışları en çok gıda maddelerinde olmaktadır (% 23,5). Gıda maddeleri içinde ise en hızlı artış et fiyatlarındadır (% 49,9.)

Son bir yıl içinde fiyat artışlarının gösterdiği bu büyük hız, emekçi halkın en temel ihtiyaçlarını bile daha zor ve daha az miktarda temin edebilir hale gelmesine yol açmaktadır. Öteyandan fiyat artışlarından en çok yararlanan tekelci burjuvazi olmaktadır. Çünkü fiyat artışlarını körükleyen ve neden olan kendisidir. Fiyat artışlarının temel nedeni tekel fiyatlarıdır. Tekelci güçlerin, aşırı kâr sağlamak amacıyla, kendilerine bu kârları getirecek fiyatları zorlamalarıdır. Böylece fiyat artışlarından büyük emekçi yığınlar zarar görürken, bir avuç tekelci ve bunların uzantıları kârlarını artırmaktadırlar.

Tekelci burjuvazi tekel fiyatlarını çeşitli yollardan dayatmaktadır. Türkiye gibi kapitalizmin az gelişmiş olduğu bir ülkede spekülasyon bu yolların en önemlilerinden **biri** olmaktadır. Türkiye'de spekülasyonu yapılmayan mal kalmamış gibidir. Spekülasyonla hem karaborsa fiyatları dayatılmakta ve bir süre sonra bu fiyatlar «meşru» fiyatlar haline gelmektedir, hem de bir avuç büyük spekülatör bu işlemlerle büyük vurgunlar vurmaktadır. Bugün Türkiye'de spekülasyon işlemlerinin baş tezgâhlayıcısı ve yürütücüsü, bazılarının sandığı gibi aracı-tefeciler değil, bizzat tekelci burjuvazinin kendisidir. Gerek büyük sanayiciler gerekse hemen hemen bütün bankalar mali kaynaklarının büyük bir bölümünü spekülasyon işlemlerine ayırmaktadırlar. Örneğin bankaların verdikleri krediler içinde ticaret kredileri 1976'nın ilk on ayı içinde % 24,5 lik bir artış gösterirken, tarım, sanayi, konut ve küçük el sanatları kredileri aynı süre içinde sadece % 6,6 lık bir artış göstermiştir. Banka kredileriinn ve dolaylı olarak bizzat banka yatırımlarının daha çok ticarette yoğunlaştığı buradan açıkca görülmektedir. Ticaret ile spekülasyonu günümüz Türkiyesinde büyük ölçüde eş anlamlı kabul etmek de, büyük bir yanlış olmayacaktır kanısındayız.

EMEKÇİLER AYLIK GELİRLERİNİN YARISINI EV KİRASINA AYIRMAK ZORUNDA KALIYORLAR

Mal spekülasyonunun yanısıra gene büyük sermaye güçleri tarafından körüklenen arazi ve toprak spekülasyonu da başka bir sömürü kaynağı olmaktadır. Son yıl içinde görülen aşırı kira artışları bunun bir sonucu olmaktadır. Yüksek kiralar emekçi halkın belini büken önemli bir sorun haline gelmiştir. Türkiye, kira-gelir oranının en yüksek olduğu ülkelerden biri durumundadır. Emekçiler aylık gelirlerinin bazı kentlerde % 50 ye varan büyük bir bölümünü ev kirasına ayırmak zorundadırlar. Öteyandan arazi ve toprak spekülasyonu ve bu alandaki tekelleşmenin yol açtığı arazi ve topraktaki fiyat artışları, diğer mal ve hizmetlerdeki fiyat artışlarını hızlandıran başka bir etken olmaktadır.

ÜCRET ARTIŞLARI, FİYAT ARTIŞLARININ TOZUNA BİLE YETİŞEMİYOR.

Fiyat artışları halkın alım gücünü sürekli zayıflatırken, bundan aslan payını alan tekelci burjuvazi ve onun çeşitli maaşlı avukatları, fiyat artışlarının gerçek nedeninin ücret artışları olduğu yalanını yayarak, kamuoyunu aldatmaya çalışmakta, kendi suçlarını, bu suçtan mağdur olanların üzerine yıkmaya çalışmaktadırlar. Bu hayasız yalan defalarca açığa çıkarılmış olmasına rağmen burjuvazi tarafından ısrarla tekrarlanmaktadır. Böylece hem suç işçilere yüklenmek, hem de işçilerin ücret artışı talepleri haksız gösterilmek istenmektedir. Çünkü bu yalanın hemen arkasından burjuvazi ücretlerin dondurulması talebini getirmektedir. Ücret artışlarının bütün kapitalist ülkelerde fiyat artışlarının fersah fersah gerisinde kalması herkesin bildiği bir gerçektir. Son olarak Türkiye Sanayi ve İş Adamları Derneği Genel Sekreteri Güngör Uras'ın başkanlığındaki bir uzmanlar grubunun hazırladığı bir raporda bunun Türkiye için de son derece geçerli olduğu ortaya çıktı. Bizzat tekelci burjuvazinin sözcüleri kendi araştırmalarında bu sonuca vardılar. Rakamlar gerçeği söylüyordu. Tabii bu rapor hemen hasıraltı edildi ve yayınlanmadı.

Fiyat artışlarının nedeninin ücret artışları olduğu yalanı, şu olgu gözönüne alındığında da hemen sırıtıyor: Bir kere fiyatlar her zaman serbestçe artırılıyor. Dün pazarda 35 lira olan beyaz peynir yarın 40 lira olabiliyor. Kimse buna karışmıyor. Tekelci burjuvazi sanayi mallarından tüketim mallarına kadar her malın fiyatını sitediği gibi ayarlıyabiliyor. Ücret karşılığı çalışanlar buna karşı, kendilerine pahalı gelen ihtiyaç maddelerini almamaktan başka bir şey yapamıyorlar. Peki ücret artışları da böyle mi? İşçiler ücretlerini istedikleri gibi arttırabiliyorlar mı? Yoksa en küçük bir ücret artışı için bile büyük mücadeleler vermek zorunda mı kalıyorlar? Burjuvaziden en küçük ekonomik hak bile zorla koparılarak alınıyor. İşçi sınıfı ücret artışlarını böylesi büyük mücadeleler ile sağlıyor ve bu artışın yüzdesi de öyle büyük olmuyor. Şimdi bu gerçek apaçık ortadayken, fiyatları artıran şey ücretlerin artmasıdır demek, sadece ve sadece işçi sınıfını daha fazla sömürmek istiyorum demek olmaktadır.

Tekelci burjuvazi kendi ürettiği temel mal ve hizmetlerde tekel fiyatları dayatarak fiyat artışlarını körüklerken, ekonominin bütünündeki fiyat artışlarına da neden olmaktadır. Öteyandan son yıl içinde MC iktidarı kamu sektörünün ürettiği birçok mal ve hizmete de büyük zamlar yapmıştır.

ARTAN İŞSİZLİK, EMEKÇİ HALKIN BELİNİ BÜKÜYOR.

Hayat pahalılığı ile birlikte emekçi halkın belini büken kapitalist ekonomik gerçekliğin ikinci temel olgusu olan işsizlik de 1976 yılında artmıştır. Resmi işsizlik istatistiklerinin güvenilir olmaması bir yana, bunlar gizli işsizleri de kapsamamaktadır. Fakat bugün Türkiye'de işsiz sayısının 3 milyon civarında olduğunu söylemek mümkündür. İşsizliğin büyük boyutlara varmış olduğu resmi yayınlardan da görülmektedir. Bunlara göre Türkiye'de tarım dışındaki işsiz sayısının, tarım dışındaki tüm çalışanların sayısına oranı % 15,2 dir ki, bu oran Avrupa ülkeleri içinde hemen hemen en yüksek işsizlik oranı olmaktadır. MC iktidarının tüm yatırım nutukları, temel atmaları, «yurtsever» işverenlerin dişlerinden tırnaklarından artırdıkları «ülke kalkınması için» yeni yatırımlara yatırmaları, bütün bunlar, işsizlik sorununu değil çözmek, daha da artırmaktadır. Tekelci burjuvazinin rekabeti birçok küçük üretici ve esnafı iflas ettirmekte, işsizler ordusuna katmaktadır. MC işsizlere iş sağlamak bir yana, işsizlik sigortası kurmaya bile yanaşmamaktadır. Kapitalist sömürü mekanizmasında sürekli bir işsizler ordusuna gerek vardır. Ülkemizdeki işsiz sayısının sürekli yükselmesi de bu yüzden burjuvaziyi rahatsız etmemektedir. İşsizler sürekli olarak çalışan işçilere karşı ücret artışı taleplerinde bir tehdit unsuru olarak kullanılmaktadır. İş bulmak «aslan ağzından ekmek kapmak» olduğu için, işten atılma korkusu sınıf mücadelesinde yer alan işçiler üzerinde bir Demokles kılıcı gibi sallanmalıdır. Burjuvazinin politikası budur. Bu yüzden MC iktidarı işsizlik sorununu hasır altı etmektedir.

EMPERYALİZME BAĞIMLI MONTAJ NİTELİĞİNDEKİ VE TÜKETİME YÖNELİK SANAYII...

Özel sektördeki işverenler sürekli yatırımlardan ,işyerleri açmaktan, Türkiye'nin sanayileşmesine «büyük katkılarda bulunmaktan» sözetmekte, hatta işi bunu «vatan millet aşkına» yaptıklarını iddia etmeye kadar vardırmaktadırlar. Sosyalistler Türkiye burjuvazinin sanayileşme dediği şeyin gerçek bir sanayileşme olmadığını başından beri söyliye geldiler. Sanayideki üretim artışlarının sayısal değerleri bu gerçeği bir kere daha gözler önüne sermektedir. 1976'nın ilk sekiz ayı içindeki özel ve kamu sektöründeki üretim artışlarına bakıldığında, sermaye mallarındaki üretim artışının çok düşük olduğu görülmektedir (demir % 4,3, çelik % 0,8, çimento % 18,1. Öteyandan kağıt üretiminde % 4,6, suni gübrede

YÜKSEK KİRALAR EME
ÖNEMLİ BİR SORUN HALİ
RA-GELİR ORANININ EN
DEN BİRİ DURUMUNDADI
LERİNİN, BAZI KENTLERİ
BİR BÖLÜMÜNÜ EV KİRAS

MC'NİN İKTİDARA GELDİ
RASININ SERBEST PİYASA
DOLARI KARŞISINDA 15 T
SERBEST PİYASADA 1 D
GÖRMEKTEYDİ. BU % 22
DE ETMEKTEDİR.

İKÇİ BURJUVAZİNİN LEHİNE
A YÜRÜYEN

YIKIM POLİTİKASI

HALKIN BELİNİ BÜKEN
GELMİŞTİR. TÜRKİYE, Kİ-
KSEK OLDUĞU ÜLKELER-
EMEKÇİLER AYLIK GELİR-
% 50'YE VARAN BÜYÜK
A AYIRMAK ZORUNDADIR

% 11,3 azalma vardır.) Tüketim mallarındaki artış ise çok daha fazladır (şeker % 66,5, bira % 23). Maden üretimindeki artışlar da pek parlak değildir (demir cevheri üretimi % 11,8 artmış, taş kömürü üretimi % 3,3, petrol üretimi ise % 16,3 azalmıştır). Dışa bağımlı montaj niteliğindeki ve tüketime yönelik Türkiye kapitalist sanayisinin yapısı ve gelişim yönü hakkında bu rakamlar bir fikir vermektedir.

PARANIN ALIM GÜCÜ SÜREKLİ DÜŞÜYOR

MC iktidarı döneminde Türk parasının alım gücü sürekli düşmektedir. Gerek hemen hemen ayda bir yapılan kısmı devaluasyonlar, gerekse sürekli artan emisyon (para basma) paranın değerinin düşmesini hızlandırmaktadır. Sürekli enflasyon içindeki ekonominin bunalımı artmaktadır. Bunalımdan gene tekeller kârlı çıkmaktadır. Emekçi halkın alım gücünün azalması, gerçek ücretlerin düşmesi, tekel kârlarını artırmaktadır. MC'nin iktidara geldiği 31 Mart 1975'de Türk lirasının serbest piyasadaki değeri, 1 Amerikan doları karşısında 15 TL idi. 19 Kasım 1976'da ise serbest piyasada 1 dolar 18,50 TL'den işlem görmekteydi. Bu % 22'lik bir değer kaybını ifade etmektedir.

Enflasyona başka bir gösterge olarak Merkez Bankasının kredilerini de alabiliriz. Tüm bankaların iç kredileri yılbaşından Ekim 1976 sonuna kadar % 31,6'lık bir artış göstermiştir. Fakat bütün diğer bankaların bu artış içindeki payı (bankaların kredilerinin artması) %1 9,9 iken, Merkez Bankasının kredilerinin artışı % 81,7 olmuştur. Merkez Bankasının kredilerinin gösterdiği bu büyük artış enflasyonu körüklemektedir.

·Enflasyonu körükleyen başka bir olgu da silahlanma harcamalarının aşırı artmasıdır. Savunma tahvillerinden, iç ve dış borçlanmadan finanse edilen silahlanma bu biçimi ile bunalımı derinleştiren bir faktör olmaktadır. Gerek tahviller, gerekse borç senetleri, hayali bir sermayeyi ifade etmelerine rağmen piyasada gerçek sermaye karşılığı imiş gibi işlem görür. Bu durum ise bütün kapitalist ülkelerde enflasyonu körükleyen önemli bir faktördür. MC iktidarının silahlanmaya verdiği büyük önem, aynı zamanda ülke ekonomisinin bunalımını artıran bir faktör olmaktadır. (220 milyarlık 1977 bütçe taslağında Milli Savunma harcamaları 42 milyarlık bir yer tutmaktadır) Bütün bu kısaca değindiğimiz göstergeler, ülke ekonomisinin, tekelci kapitalistler lehine ve geniş halk yığınlarının en temel ihtiyaçlarının karşılanamaması zararına geliştiğini göstermektedir. MC iktidarı son bir yıl içinde bu gelişmenin uygulayıcısı ve yöneticisi olmuştur.

ENFLASYONU KÖRÜKLEYEN BAŞKA BİR OLGU DA SİLAHLANMA HARCAMALARININ AŞIRI ARTMASIDIR. SAVUNMA TAHVİLLERİNDEN, İÇ VE DIŞ BORÇLANMADAN FİNANSE EDİLEN SİLAHLANMA BU BİÇİMİ İLE BUNALIMI DERİNLEŞTİREN BİR FAKTÖR OMAKTADIR.

DÜNYA KAPİTALİST SİSTEMİNİN BUNALIMLARI TÜRKİYE KAPİTALİZMİNE YANSIMAKTADIR.

Yerli tekelci burjuvazi ile uluslararası tekelci burjuvazi arasındaki çıkar ortaklığını ve işbirliğini tespit etmek ne kadar gerekliyse, Türkiye kapitalizmi ile uluslararası kapitalizm arasındakiki işleyiş ve etkilenme birliğini vurgulamak da o ölçüde gereklidir. Türkiye'deki kapitalist gelişme baştan beri uluslararası tekelci kapitalizme bağımlı olarak ilerlemiştir. Hele hele iki karşıt toplumsal sistem arasındaki mücadelenin hızla keskinleştiği günümüzde, Türkiye kapitalizmini dünya kapitalizminden ayrı bir şekilde ele almak hiç mümkün değildir. Genel bunalımının üçüncü döneminde dünya kapitalist sisteminin çelişkileri alabildiğine derinleşmektedir. Bu çelişkiler Türkiye kapitalizmine de, kimi zaman etkisi birkaç kat artarak, yansımaktadır. Kapitalist dünyadaki para krizi, emperyalist tekeller arası rekabet, fiyat artışları, enerji bunalımı ve daha birçok sorun, sermaye ihracı ve dış ticaret yoluyla Türkiye'ye de ithal edilmektedir.

TÜRKİYE'NİN DIŞ TİCARETİ EMPERYALİST GÜÇLERİN LEHİNE İŞLİYOR.

Türkiye dış ticareti baştan beri emperyalist ülkelerin lehine olmuştur. Bu emperyalizmin temel bir olgusudur. Eşitsiz mübadeleye (değişim) dayanan emperyalist dış ticaretle, az gelişmekte olan ülkelerin doğal ve insan kaynakları alabildiğine sömürülmektedir. Bu tip ticarette emperyalist ülkelerin ürettiği az miktarda emek (değer) taşıyan ürünlerle değiştirilmekte, sonuçta emperyalist ülkeler fazla değere el koymaktadır. Eşitsiz mübadele emperyalist sömürünün sadece bir yanıdır. Sermaye ihracı ekonomik sömürüye tamamlayan olgudur. Krediler, borçlandırmalar, «yardımlar» da buna eklenir.

Türkiyenin dış ekonomik ilişkileri ile ilgili 1976 verileri bu durumu açıkça göstermektedir. Kasım sonunda ihracat 89 milyon doları bulmuştur, Halbuki 1975 ithalatı gene Kasım sonuna kadar 133,4 milyon dolardır. İhracattaki bu düşüşe rağmen (ihracat bütün teşvik tedbirlerine rağmen düşmüştür), ithalatta artış devam etmekte, dış alımlar miktarı dış satımların değerini kat kat aşmaktadır. Ekim 1976 sonuna kadar cari işlemler açığı 1,7 milyar doları bulmuştur. Geçen yıla oranla bu açık 200 milyon dolarlık bir artış göstermektedir. İthalat Ocak-Eylül 1976 arasında % 5 artmıştır. (3 milyar 739 milyon dolar). Toplam ithalattaki artışın % 5 olmasına rağmen motorlu kara taşıt vasıtaları ve bunların parçalarındaki ithalat artışı % 74,7, petrol ithalatındaki artış ise % 48,2 olmuştur. Makine ve aksam ithalatındaki artış ise çok düşüktür.

Emperyalist ülklerin lehine işleyen bu dış ticaret mekanizmasının sonucu olarak ortaya çıkan döviz darlığı ve dış ödemeler dengesindeki artan açıklar, durumu daha da kötüleştirmektedir. Kasım 1976 sonu Merkez Bankası brüt rezervleri (döviz + altın) 732,8 milyon dolardır. Rezervler yılbaşına oranla % 27 düşüş göstermiştir. Bu durum ithalat taleplerinin karşılanmamasına yol açmaktadır. Halen 9 milyar dolarlık ithalat talebi beklenmektedir. Bu durum ekonominin bunalımını yoğunlaştırmaktadır. Çünkü ithalat ülkedeki kapitalizm açısından hayati önem taşımaktadır.

MC iktidarı işçi dövizlerinin azalması yüzünden de sıkışmaktadır. İşçi dövizleri 1976'nın ilk sekiz ayında geçen yılın aynı dönemine oranla % 40,7'lik azalma göstermiştir. MC döviz gelirlerini arttırmak için çeşitli yollara başvurmuştur. Dövize çevrilebilir mevduat, kredi mektuplu döviz hesabı vb. gibi uygulamalarla yurtdışından döviz çekilmeye çalışılmış, ama bunda pek bir başarı sağlanamamıştır. Tersine bedelsiz ithalat yoluyla yurtdışından döviz yerine, mamul tüketim malları ithal edilmesi artmıştır. Öyleki TÜSİAD başkanı Feyyaz Berker bile şikayetçi olmaktadır: «1976 Ocak-Ekim arası toplam ithalatın önceki yılın aynı dönemine oranla % 7,5 artmış olmasına rağmen, bedelsiz ithalat % 42 artmıştır. Bu olumsuz gelişme önlenmelidir.» MC iktidarı döviz ve finansman kaynağı sağlamak için dış borçlanmayı artırmaya çalışmış, dış serbest piyasadan ((özel bankerlerden) borç almaya başlamıştır. Buna rağmen Türkiye'ye borç verecek finans kaynağı kolay kolay bulunamamaktadır. Türkiye'nin dış borçları MC döneminde aşırı artmıştır. Öyleki Türkiye dış borçlar bakımından dünyanın en kötü durumundaki beşinci ülkesi olmuştur. Aralık başında yurtdışında yapılan bir açıklamaya göre, Türkiye dünyanın Brezilya, Meksika, Arjantin, Şili'den sonra en çok borçlu beşinci ülkesidir.

MC iktidarının iç ve dış sömürücülerin çıkarına işleyen uygulamalarının açık sonuçları yukarda sayılanlardan açıkça ortaya çıkmaktadır. MC iktidarı öteyandan AET ile olan ilişkiler konusunda da güçlüklerle karşılaşmıştır. AET de temsil edilen birleşik Avrupa tekelci sermayesi, yerli tekelci sınıfın ileri sürdüğü pazarlık taleplerini sürekli geri çevirmekte, sömürüden ona fazla pay vermeye yanaşmamaktadır. 1976 da yapılan birçok pazarlık görüşmesinde AET, Türkiye'nin isteklerini kabul etmeye yanaşmamıştır. Hatta Ortaklık Anlaşmasında kabul edilmiş olan Türk işçilerinin AET ülkelerinde serbest dolaşım hakkı bile kabul edilmemektedir. Tekelci burjuvazi AET ile olan bağlarını pekiştirmekten yanadır. Fakat AET Türkiye sömürücü sınıflarına daha fazla pay vermeden yana değildir.

MC'NİN EKONOMİK YIKIM POLİTİKASI KANLI TERÖRLE IÇIÇE GEÇMİŞTİR.

Görülüyor ki, bir avuç sömürücünün çıkarına ulusal gelirin paylaşımını ve yeniden paylaşımını örgütlemek ve sürdürmek çabasında olan MC iktidarı, bu yolda attığı adımlarla ülkedeki ekonomik bunalımı büyük boyutlara ulaştırmaktadır. İçerde kapitalist ekonominin açmazı derinleşmekte, dünya kapitalist sisteminin artan bunalımının Türkiye'ye yansıması durumu daha da kötüleştirmektedir. MC, sömürüyü hayasızca azamileştirmek için elinden geleni ardına koymamaktadır.

Fakat sömürünün böylesi azgınlaşması, elbette başta işçi sınıfı olmak üzere bütün emekçi sınıf ve tabakaların sert tepkileri ile karşılaşmakta, barış, demokrasi, bağımsızlık, toplumsal ilerleme ve sosyalizm uğrunda verilen mücadele gelişmektedir. Sömürünün azgınlaşması sömürüye karşı mücadeleyi de güçlendirmektedir. İşte MC'nin faşist girişimlerinin, demokrasiyi boğma ve sınıf mücadelesinin gelişmesini önleme çabalarının ardında yatan gerçek temel budur. Amaç sömürünün sürdürülmesidir. Buna karşı çıkanlar susturulmalı, halkın örgütlenmesi ve mücadele vermesi önlenmelidir. MC bunun için demokrasi düşmanıdır. Burjuvazinin en gerici kesimleri bunun için MC'yi desteklemektedir. Onlar için ekonomik bunalımın son derece keskinleşmesi karşısında baskı ve zulümden başka bir başvuracak yol yoktur. MC'nin son bir yıllık politikası bu gerçeğin açık bir göstergesi olmaktadır.

İşçi sınıfının, bütün emekçi halkın ve onun ayrılmaz bir parçası olan gençliğin, sömürüye karşı verilen mücadeleyi güçlendirmek için önlerinde duran ilk hedef MC'nin alaşağı edilmesidir. MC'nin iktidardan uzaklaştırılması, sömürücü güçlere indirilmiş büyük bir darbe olacaktır.

MART 1975'DE TÜRK Lİ-
Kİ DEĞERİ, 1 AMERİKAN
Dİ. 19 KASIM 1976'DA İSE
R 18.50 T.L.'DEN İŞLEM
BİR DEĞER KAYBINI İFA-

1976'da ORTA ÖĞRETİMDE SAVAŞIMI

«Gençlik, bir yanı ile toplumda var olan sınıfların bir yaş kategorisi olarak genç kesimlerini oluşturur ve diğer yanı ile de bağımsız sosyal bir grup görünümü taşır.» (İYG, Sayı - 1, Gençliğin Örgütlenmesi ve Federasyonlaşma.)

Öğrenci gençlik bünyesinde de toplumdaki tüm sınıf ve tabakalardan genç insanlar vardır. Bilhassa ortaöğretimde işçi sınıfı ve emekçi katmanlardan gelenlerin sayısı, yüksek öğretime oranla, çok daha fazladır. Fakat öğretimde sınıflar yükseldikçe, öğrenci gençlik içinde işçi sınıfında ve yoksul emekçi katmanlardan gelenlerin sayısı hızla düşmektedir.

Ülkemizde öğrenim ücretsiz ve ilköğrenim zorunlu olduğu halde işbirlikçi, gerici iktidarlar öğrenimi işçi sınıfımız ve emekçi halkımız aleyhine, gerici güçlerin lehine işletegelmişlerdir. Bugün ilkokul çağındaki onbinlerce çocuk, okulsuzluktan ve öğretmensizlikten, zorunlu olan ilköğretimlerini bile tamamlayamamaktadır. İlköğretimlerini tamamlayanların birçoğu da ortaöğretime devam etme olanağından yoksun bırakılmıştır. Bugün **«liselerde okuyan gençler, lise çağındaki tüm gençlerin ancak % 75'ini oluşturuyor. Bunlardan da % 5'i liselerden mezun olabiliyor. Lise mezunlarından da ancak % 22'si bir yüksek okula girebiliyorlar.»** (İYG, Sayı - 17, S. 4).

Ortaöğrenim gençliğinin, aynı yaştaki tüm gençliğe oranının düşüklüğü ve ortaöğrenimdeki gençlik içinde işçi sınıfı ve emekçi kesimlerden gelenlerin sürekli olarak elenmesi, ülkemizin emperyalizme bağımlılığı ve işbirlikçi iktidarların gerici politikasının bir sonucudur. Ve bu durum, ortaöğrenim gençliğinin önüne çözümlenmesi gereken büyük sorunları da beraberinde getirmiştir.

Ülkemizde, tüm gençliğin, işçi sınıfının yolunda, bağımsızlık, demokrasi, barış, toplumsal ilerleme ve sosyalizm yolunda yükselen anti-emperyalist, anti-faşist savaşımı giderek ortaöğrenim gençliğini de etkilemekte ve ortaöğrenim gençliği de, kendi alanında, bu savaşıma büyük ölçüde katılmaktadır.

Genel olarak 11-19 yaş arasındaki ortaöğrenim gençliği, yüksek öğrenim gençliğinin çıkış kaynağıdır. Kan tazeleyicisidir. Ve aynı zamanda da öğrenimini yarıda bırakmak zorunda kalanlar, üniversiteye giremeyenler çeşitli iş kollarında çalışarak emekçi tabakalara katılmaktadırlar. Bu ise ortaöğrenim gençliğinin sorunlarına eğinilmeli, onun mücadelesine destek olunmalı ve örgütlenmesine işçi sınıfının bilimi doğrultusunda bir program götürmelidir. Böylesi bir görevin başarılması, hem gençliğin önemli ve hareketli bir kesimini gerici iktidarlar ve sapık akımların etkisinden kurtaracak, hem de halkımızın ulusal ve sosyal kurtuluş savaşımına katılacak tutarlı bir dünya görüşüne sahip kişiler yetiştirilmesini sağlayacaktır.

ORTAÖĞRETİMDE SORUNLARIN KAYNAĞI GERİCİ EĞİTİM SİSTEMİDİR.

Gerek genel olarak ortaöğretimin sorunlarının, gerekse tek tek okulların kendine özgü sorunlarının kaynağı işbirlikçi iktidarların dayattığı gerici eğitim sistemidir. Sorunların kalıcı çözümü, eğitimin demokratikleştirilmesi, üretime bağlanması, bu gerici iktidarın yıkılması, yerine halktan yana ileri demokratik bir iktidarın kurulmasıyla gerçekleşebilecektir. Ancak bu, sorunlarımızın çözümü için böyle bir iktidarın kurulmasını bekliyeceğiz, mücadele etmeyeceğiz demek değildir. Sonuna kadar mücadele edeceğiz. Mücadelemiz, sorunlarımızın, kısmi de olsa, çözümüne yönelik, kazanılmış demokratik mevzilerimizi koruyup, geliştirecek, işçi sınıfının bilimi doğrultusunda yapacağımız örgütlü eylemler olacaktır.

Kişiliklerinin, yeteneklerinin gelişmesinin en verimli yıllarında gençlere, gerici, faşist ideoloji adeta zorla kabul ettirilmek istenmektedir. Ülke gerçekleri öğrencilerden saklanmakta, yanlış anlatılmakta, emperyalizme, özellikle ABD emperyalizmine, NATO'ya, CENTO'ya, AET'ye bağımlılığımız «dostluk» «koruyuculuk» olarak, kapitalizme, emperyalizme, faşizme karşı olmak «vatan hainliği» olarak gösterilmektedir. Egemen güçler okullarda kendi işlerine yarıyacak «robotlar» yetiştirmek istemekteler. Bu yüzden ilerici, yurtsever öğretmenler, öğrenciler kitle halinde kıyıma uğramakta, okuldan atılmaktadır. Ders kitapları planlı bir şekilde değiştirilerek açıkça faşist ideolojinin propagandası yapılmaktadır. Eğitimin tüm kademelerine sicilli faşistler doldurulmaktadır. **Kendisine kitle tabanı bulamayan faşizm daha da azgınlaşarak okullarda yönetimi faşistleştirip tabana inme çarelerini aramaktadır.** Fakat gerici güçlerin, faşistlerin tüm çabaları sonuç vermemekte, barıştan ve demokrasiden yana ilerici güçler bu oyunları boşa çıkarmak için vargüçleriyle çalışmaktadırlar. Öğretmenleri kıyıma uğrayan öğrenciler boykota gitmekte, veliler, ırkçı, faşist, mezhep düşmanlığı yayan Lise-3 Felsefe kitabının toplattırılması için eyleme geçmekteler. Ortaöğrenim gençliği **«ırkçı-şoven eğitime son», «Gerici eğitime hayır», «Üretim için eğitim»** belgileriyle eğitimin faşistleştirilmesine karşı çıkmaktadırlar.

BUGÜN ORTAÖĞRENİM GENÇLİĞİNİN ÖRGÜTLENME ÇALIŞMALARI TÜRKİYE ÇAPINDA MERKEZİ BİR ÖRGÜTLENMEYE YÖNELİK OLMALIDIR. MERKEZİ ORTAÖĞRENİM ÖRGÜTLENMESİ ANTİ-EMPERYALİST, ANTİ-FAŞİST PLATFORMDA TÜM ULUSAL DEMOKRATİK GÜÇLERİN EYLEM BİRLİĞİ ÇİZGİSİNE OTURTULMALIDIR. YEREL ÖRGÜTLENMELERLE YETİNİLMEMELİDİR.

Ortaöğretimde haftalık ders saatleri yetersizdir. Derslikler ihtiyaca cevap vermemektedir. Bir dersaneye 50-60 kişi hatta bazı okullarda daha fazla kişi doldurulmaktadır. Birçok okulda ikili öğretim (sabahçı-öğlenci) yapılmaktadır. Okul binaları öğretime elverişsiz, hatta yeterli bir ısıtma aracı dahi yoktur. Birçok okulda öğrenciler dersanelerde paltolarıyla oturmak zorundalar. Hemen hemen hiç bir okulda öğrencilerin ihtiyaçlarına cevap verebilecek spor salonu ve araç-gereç yoktur. Beden eğitimi dersleri, dersliklerde oturarak geçirilmektedir. Ders programları çok ağır, her sene tekrarlanan birçok gereksiz bilgilerle doludur. Bazı fen derslerinin labaratuarda uygulamalı olarak yapılması gerektiği halde, labaratuar, araç-gereç yokluğundan veya olsa bile yetersizliğinden, konular sadece kitaptan okunup geçilmektedir. Okul kantinlerinin yetersiz ve fiyatlarının çok yüksek oluşu, tam gün öğretim yapılan okullarda yemek çıkmaması, öğrencilerin öğleden sonraları aç karnına ders dinlemesi zorunluluğunu getiriyor.

Kapitalist düzende egemen güçler okulları, sadece diploma alınan kurumlar haline getirmek için her yola başvurmaktadırlar. Toplumun çıkarları yerine kişisel çıkarlar için eğitim körüklenmekte öğrenciler okuldan sadece «daha iyi» bir iş bulabilmek için diploma almaya çalışmaktadır. Birçok okulda öğretmen yetersizliğinden dersler boş geçmektedir. Ve öğretmeni olan dersler de ders saatlerinin azlığı ve konuların çok olması nedeniyle derste öğrenilememektedir. Bu durumda öğrenciler dersleri çok pahalı olan yardımcı ders kitaplarını alarak evde öğrenmek zorunda kalıyorlar. Yıl içi sınavları ve bitirme sınavlarında ise öğrenciler derste öğretilmeyen konulardan imtihan edilmekte ve özel hocalardan ders alamıyan yoksul öğrenciler elenmektedir. Bu elemelerden tesadüfen geçebilenlerin ise üniversiteye girebilmeleri için daha birçok engeli aşmaları gerekmektedir. Örneğin öğrenci lise son sınıfta tek bir dersten dahi bütünlemeye kalmışsa üniversite kontenjanına dahil edilmemektedir.

Öğrenciler tüm bu anti-demokratik uygulamalara gerici eğitim sistemine karşı çıktıklarında karşılarına faşist disiplin yönetmenlikleri çıkarılmakta öğrenciler acımasızca kıyılmakta cezalandırılmaktadırlar. Faşist disiplin yönetmenliğiyle öğrencilerin okul dışı yaşamı da kontrol altına alınmak istenmektedir. Eğer öğrenci okul dışında dahi toplumsal bir çalışma gösteriyorsa yasalarda bile suç olmayan bu çalışmalarından dolayı okulda cezalandırılmaktadır. Okul yöneticileri eğer isterlerse faşist disiplin yönetmenliğinde olmayan bir davranıştan ötürü öğrenciye disiplin yönetmenliğinin 6. maddesine göre en ağır cezayı verebilmektedir.

MESLEK LİSELERİNDE SÖMÜRÜYE SON

Burada ortaöğretimdeki genel sorunların yanında, Meslek Liselerinin kendine özgü sorunlarına da değinmek gerekiyor.

Meslek Liseleri (Sanat Lisesi, Öğretmen Lisesi, Kız Meslek Lisesi Ticaret Lisesi) öğrencileri genel olarak yoksul aile çocuklarından oluşmaktadır. Çocuklarının «kısa yoldan» hayata atılmasını isteyen yoksul aileler çocuklarını bu okullara göndermektedirler. Zira mezun olduklarında «daha iyi» iş bulma imkanları «daha fazladır.»

Fakat bu okullara girenlerin büyük bir çoğunluğu yetenekli oldukları istedikleri dallarda öğrenim göremiyorlar. Mezun olanlardan bir kısmı eğer bir yüksek okula girebilecek olanağı varsa, yüksek okula kendi branşında uzmanlaşmak için gitmek isteyecektir. Fakat meslek lisesi mezunlarına üniversite kapıları adeta kapalıdır. Eşit bir eğitim görmeyenlere «eşit seçme sınavı» uygulaması sonucu bu öğrencilerin büyük bir kısmı elenmektedir. Bunlardan bir yüksek okula girebilen çok az sayıdakileri ise, liseden mezun oldukları bölümle ilgisiz bir bölümde öğrenimini sürdürmek zorunda kalıyorlar. Örneğin, sanat okulunun «tesfiye» bölümünden mezun olan bir kişi, yüksek okulda «Harita» bölümünde okumak zorunda bırakılıyor.

Sanat okullarında öğretim kısmi de olsa üretimle bağlıdır. Ancak öğrenciler yetersiz olan okul atelyelerinde yeterli çalışma olanaklarından yoksundurlar. Her sene sonunda staj yapmak için gittikleri iş yerlerinde ise bir çırak olarak çalışmaktadırlar. Okulun döner sermayesinden, okul atelyesinde öğrenciler tarafından piyasa için üretilen malların geliri her sene sonunda öğrencilere pay edilmesi gerekirken, gülünç bir miktar öğrencilere verilmektedir. Eğitimin ücretsiz olduğu iddia edilen ülkemizde, çeşitli adlar altında toplanan paraların yanında sanat okulu öğrencileri üstelik acımasızca da sömürülmektedir.

ÖĞRETMEN LİSESİ MEZUNLARINA ÖĞRETMENLİK HAKLARI VERİLMELİDİR.

Öğretmen yokluğundan yakınan gerici MC, Öğretmen Liselerinden mezun olanların öğretmenlik haklarını da elinden aldı. Artık ilkokul öğretmeni olabilmek için iki yıllık Eğitim Enstitüsünü de bitirmek gerekiyor. Bu sene yapılan giriş imtihanlarında öğretmen liseleri mezunlarına hiç bir öncelik tanınmadığı gibi, Enstitülere faşist MHP ve Ülkü Ocaklılar dolduruldu. Yapılan

ÖĞRENİM GENÇLİĞİNİN VE KAZANIMLARI

sözde imtihanlardan ilki ilerici öğrencilerin, velilerin, demokratik kuruluşların girişimleri sonucu iptal edildi. İkinci imtihan ise birincinin kopyası idi. Yine MHP ve ÜO'dan üye kartı olanlar okullara alındılar. Bu durumda ilerici güçler, Eğitim Enstitülerinde, birinciden hiç bir farkı olmayan ikinci imtihanın da iptal edilmesi, faşistlerin okullardan atılması doğrultusunda savaşımlarını yükseltmelidirler.

1976'DA ORTAÖĞRENIM GENÇLIĞININ MÜCADELESI VE KAZANIMLARI

1976'da çarpık kapitalist düzenin süregelen bunalımları, işçi sınıfı ve ilerici, demokratik güçlerin yükselen savaşımı sonucu daha da artmıştır. Faşist karması MC bu bunalımlardan çıkmak, bunalımlarını gizlemek için saldırılarını arttırmıştır. Örtaöğrenim gençliği üzerinde de yoğunlaşan bu saldırılara karşı öğrenciler direnişlerle, boykotlarla cevap vermişlerdir.

1976'da binlerce öğrenci okuldan atılmış, binlerce öğretmen kıyıma uğramıştır. Ders kitapları faşist ideoloji ile doldurulmuştur.

Orta öğretimdeki tüm bu faşist uygulamalara, faşist saldırılara karşı öğrenciler velileriyle, ilerici öğretmenleriyle ortak savaşım vermişler, kıyıma uğrayan öğretmenleri, okuldan atılan arkadaşları için çeşitli savaşım yöntemleri geliştirmişlerdir. Örneğin, Üsküdar Kız Lisesi'nde kıyıma uğrayan öğretmenlerinin okulda kalması için öğrenciler boykot yapmış ve öğretmenlerinin büyük kısmının okulda kalmasını sağlamışlardır. Yine Gaziantep Atatürk Lisesi öğrencileri bir veli komitesi oluşturarak faşist saldırılara velileriyle birlikte karşı koymuşlardır. Öğrenciler, veliler ve ilerici öğretmenler Lise - 3 Felsefe kitabının toplattırılması için Danıştaya dava açmışlardır.

İlerici, yurtsever öğrencilerin bu mücadelelerine maocular, troçkistler, anarşistler ve her soydan bozguncular ket vurmak istemis, bozguncu eylemleriyle **öğrenci-veli-öğretmen dayanışmasını** engellemeye çalışmışlardır. Sapık akımların tüm uğraşlarına rağmen Ortaöğrenim gençliğinin mücadelesi yol almış ve almaktadır.

«OKUL BIRLIKLERI» VE ORTAÖĞRETIMDE MERKEZI ÖRGÜTLENME ZORUNLULUĞU

Ülkemizdeki tüm ilerici güçlerin verdiği bağımsızlık, demokrasi, barış, toplumsal ilerleme ve sosyalizm savaşımının kazanımları ortaöğrenim gençliğini de derinden etkilemekte, ortaöğrenim gençliğinin her geçen gün bu mücadeleye artan sayıda katılmasını sağlamaktadır. Ancak bu katılış örgütlü bir şekilde olmamakta, tek tek okullarda kendiliğinden bir gelişim göstermektedir. Ortaöğrenim gençliğinin hızla gelişen hareketi örgütlenmeyi acil bir görev olarak önümüze getirmektedir. Örgütlenme **«bugün, kesin bir dönemeci asma noktasına gelmiştir. Hareketin kısır döngülerinden kurtulması... güç ve eylem birliğinin olusması... bozguncu akımların tecrid edilmesi... ancak ve ancak bu dönemecin aşılmasıyla gerçekleşebilir.»** (İYG, Sayı - 1, Gençliğin Örgütlenmesi ve Federasyonlaşma.)

Ve bu dönemeç, ilerici, yurtsever ortaöğrenim gençliğinin özverili çalışmasıyla, ergeç aşılacaktır.

(Devamı - S. 15'de)

ALAŞEHİR LİSESİ'NDE ÖĞRENCİ BİRLİĞİ KURULDU

İYG İzmir Bürosu

Tüm yurt çapında, İlerici-yurtsever gençler örgütlenmelerini hızla sürdürüyorlar. Liselerde de ilerici-yurtsever öğrencilerin savaşımı yeni boyutlara ulaşıyor, hareketleri giderek yığınsallık kazanıyor. Gçtiğimiz hafta, ALAŞEHIR LISESI'nde uzun süredir çalışmaları sürdürülen lise gençliğinin demokratik kazanımlarından biri olan Öğrenci Birlikleri' hakkı, kararlı savaşım sonucu uygulamaya geçirildi. Alaşehir Lisesi'nin ilerici öğrencileri her türlü yasadışı baskı ve engellemelere rağmen, öğrenci velileri ve ilerici öğretmenlerinin ortak eylemleri sonucu, «ÖĞRENCI BIRLIĞI»ni kurdular. Öğrenci Birliği kurulmadan önce bu lisede 13 eğitsel kol'dan 11'ini ilerici-yurtsever öğrenciler elde etmişlerdi.

İlerici-yurtsever gençler kol temsilcileri aracılığıyla resmi olarak okul yönetimine Öğrenci Birliği'nin oluşturulması için başvurdular. Bu başvuru üzerin okul yönetimi, konuyu öğretmenler kuruluna sunmuş, öğretmenler kurulunda da ilerici öğretmenlerin de dayatmasıyla, bu yasal hak uygulamaya konulmuştur... Alaşehir Lisesi'nde kararlı ve düzenli çalışmaları sonucu, «Öğrenci Birliği» kurmayı başaran ilerici liseliler ve öğrenci Birliği yöneticileri gazetemize şu açıklamayı yapmışlardır: «Uzun süredir çalışmalarını yaptığımız «öğrenci birliği» kurma girişimimiz, tüm bozguncu, sapık akımların engellemelerine rağmen başarıya ulaştı. Goşistler bu hakkımızı uygulamaya koymamıza karşı çıktılar. Ellerinde bulundurdukları kol başkanlığı, okul yönetimine sunduğumuz dilekçeye imza bile atmadı... Bizler, «Gençliğin Yolu İşçi Sınıfının Yoludur» belgisi ışığında, akademik-demokratik çalışmalarımıza hız vereceğiz... YAŞASIN DEMOKRATİK LISE, SAVAŞIMIZ...»

I.Y.G. Gazetesi olarak, ALAŞEHIR LISESI «ÖĞRENCI BIRLIĞI»ne çalışmalarında BAŞARILAR DILERIZ...

BOZGUNCU AKIMLAR KİTLELERDEN TECRİT OLUYOR

İYG İzmir Bürosu

Ege Üniversitesi'ne bağlı çeşitli fakülte ve Yüksek Okul'da sınıf ve Fakülte Öğrenci Temsilcilikleri seçimleri yapılmaktadır. Bu temsilcilik seçimlerinde ilerici-yurtsever gençler, görüşlerini açıklayabildiği, kitlelere propoganda yapma olanağını bulduğu sınıf ve okullarda yeni büyük gelişmeler kaydetmekte, işçi sınıfına ters maocu ve goşist türünden sapık akımlar, her soydan ve boydan bozguncular, bu alanlarda da iyiden iyiye tecrit olmaktadırlar. Ege Üniversitesi'nde İlerici Gençlere, gençliğin merkezi yığınsal demokratik kitle örgütü olma yolunda hızla ilerleyen IGD'nin üyelerine silahlı, taşlı, sopalı saldırılar düzenleyen onları kurşunlayan görüşlerini açıklamak üzere dağıttıkları IGD kuruluş bildirisine azgınca kudurmuşçasına saldıran maocular kitle çalışmalarında, demokratik seçimlerde, en geniş kitlelerden yanıtlarını almakta, sonuçlar suratlarına bir şamar gibi oturmaktadır...

E.Ü. TIP FAKÜLTESİ 1. SINIF TEMSİLCİ SEÇİMİ - (FKB)

Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi FKB sınıf temsilciliği seçimleri değişik bir tür oylama biçimiyle, öğrencilerin önlerinden bir torba dolaştırılıp oy toplanmasıyla yapılmıştır. Birbirini henüz tanımayan birinci sınıf öğrencileri için sağlıksız bir oylama biçimi olan bu tür oylamanın yapıldığı seçimleri **İlerici-Yurtsever Gençler 2 oy farkı ile kaybetmişlerdir.**

E.Ü. TIP FAKÜLTESİ 2. SINIF SEÇİMLERİ.

İkinci sınıf öğrenci temsilciliklerine, İlerici-Yurtsever'ler, her soydan bozguncular mao'cular ve bağımsızlar ayrı listeler halinde katılmışlardır. Bu seçimlerde, Maocular söz alıp konuşmaktan çekinmişler, karşı-devrimci belgilerini haykırarak kitlelerden tecrit olmuşluklarını perçinlemekten başka bir şey yapmamışlardır. Sonuçta, **İlerici Yurtsever'ler: 108 her soydan bozguncunun birleştiği liste, 85 Bağımsız: 17 oy almışlardır.** İkinci Sınıf temsilciliğini **«İlerici Yurtsever»ler** kazanmışlardır.

E.Ü. TIP FAKÜLTESİ 3. SINIF SEÇİMLERİ.

Üçüncü sınıf temsilcilikleri 16 Kasım tarihinde yapılmıştır. Seçimlere İlerici-Yurtsever'ler, maocular ve goşistler ayrı listeler halinde girmişlerdir. Seçimlerde, maocular her zamanki karşı-devrimci politikalarını uygulamışlar, goşistler ise türlü demogojik yaklaşımlarla demokrat kitleden parsa toplamaya çalışmıştır. Ama maocuların da, goşistlerin de aldıkları sonuç kitlelerin onlara karşı nefretinin somut örneğidir. **Maocular: 33, goşistler: 35, İlerici-Yurtseverler ise: 133.** Üçüncü sınıf temsilciliğini de İlerici Yurtsever'ler kazanmıştır.

4. SINIF SEÇİMLERİ

Dördüncü sınıf temsilcilerine de, maocular ve İlerici Yurtsever'ler ikişer kişiden oluşan ayrı listelerle katıldılar. IGD'nin politikasını ve üniversite programını uygulayan İlerici Yurtsever'ler, maocu'ların **«seçimleri aldık»** edasıyla ortalıkta dolaşmalarına rağmen, kararlı savaşımlarını sürdürmüşler ve kitlelere demokratik çalışma biçimlerini, politikalarını iyi bir biçimde benimsetmişlerdir. **Sonuç: İlerici-Yurtsever'ler: 105, Mao'cular: 87...** Böylelikle, İlerici Gençler bir kez daha, kitlelerin akademik-demokratik istemlerine ne denli doğru yaklaştıklarını kanıtlamışlardır.

5. ve 6. SINIF TEMSİLCİ SEÇİMLERİ

E.Ü. Tıp Fakültesi 5. sınıf öğrenci temsilcilikleri seçimine iki liste katılmıştır. Bu seçimde **İlerici-Yurtsever'lerin destekledikleri liste: 67 oy, çizgi belirlemeyen fakat, anti-maocu olduğunu belirten iki kişilik liste ise: 79 oy alarak seçimleri kazanmıştır...** 6. sınıf seçimlerine ise, İlerici-Yurtsever'ler ve maocular iki ayrı liste halinde katılmışlardır. Daha önceki seçimlerde İlerici-Yurtsever'lerin ezici utkuları karşısında ümitsizliğe kapılan ve çareyi saldırganlıkta bulan maocular bu seçimlerde olay çıkartmaya çalışarak seçimleri akıllarınca dağıtmayı planlamışlardır. Kongre başkanlığı ve usul hakkındaki oylamalarda kitlelerin yanıtını kavrayan maocular sayfalar dolusu yazılar okuyarak zaman geçirmeye ve de kitlelerde bıkkınlık getirmeye çalışmışlar, bunu da başaramayınca **«seçimleri protesto (!) ediyoruz»** diyerek demokratik platformdan kaçmışlar, ardından **«yeterli çoğunluk yoktur»** demişler, seçim başında olan çoğunluk türlü **«ayak oyunlarıyla»** 6 kişi noksan çıkmıştır. Daha sonra yinelenen seçimlere maocular katılma cesaretini gösterememiş ve seçimlere katılan İlerici-Yurtsever'lerin adayı katılanların tümünün oylarını alarak kazanmıştır...

FAKÜLTE ÖĞRENCİ TEMSİLCİLİĞİ SEÇİMİ.

E.Ü. Tıp Fakültesi sınıf temsilciliklerinden sonra, 13 Aralık günü Fakülte Öğrenci Temsilciliği seçimleri yapılmıştır. Seçimlere İlerici-Yurtsever'ler ve maocular ayrı listeler halinde birer adayla katılmışlardır. Sınıf temsilciliklerini büyük farklarla kaybeden ve aynı sonucun daha ezici bir oy çoğunluğuyla bu seçimde de suratlarında kitlelerin bir şamarı olarak patlayacağını bilen maocular seçimlerden bir gün önce İlerici-Yurtsever'lerin üzerine saldırmışlar, böylelikle yurtseverleri ve sıkıca kenetlendikleri, kaynaştıkları kitleleri yıldıracaklarını sanmışlar o anda ve ertesi gün seçimlerde değişik biçimlerde derslerini almışlardır. Seçimlerde aday göstermeyen goşistlerse, sandık başına gidip oylarını bile kullanmamışlardır... İlerici-Yurtsever Gençler kararlı bir şekilde maocuların ve goşistlerin bozguncu - sapık yüzlerini kitlelere teşhir etmişler, akademik-demokratik istemlere olumlu ve tutarlı bir biçimde yaklaşmışlar **«sosyalist demokratik solcu, sosyal-demokrat ilerici anti-faşist gençler, faşizme, emperyalizme, militarizme, ırkçılığa, şövenizme ve gericiliğe karşı birleşin, güçlerinizi tek bir yumruk haline getirin»** belgisini bir kez daha en geniş kitlelerle birlikte gür bir sesle haykırmışlardır...

Görüleceği gibi, seçim sonuçları dürüstlüğün, kararlılığın, doğru politikanın utkusu oluyor. **Maocular: 351, İlerici-Yurtsever'ler: 595 oy...**

İlerici-Yurtsever-Gençlik Gazetesi olarak, Ege Üniversitesi'nin Tıp Fakültesi İlerici-Yurtsever Gençlerini yürekten kutluyor çalışmalarında engin başarılar diliyoruz!..

1976'da Ulusal ve Toplumsal Kur

GÜÇLER DENGESİ BARIŞ VE

1976 yılının son günlerini yaşıyoruz. Tüm dünyada barış, demokrasi, ulusal bağımsızlık ve toplumsal ilerlemeden yana güçlerin dev adımlar attığı 1976 yılı ilericilere mutlu geleceği müjdeliyen gelişimlere tanık oldu.

Yarım yüzyıldan fazla zamandır iki karşıt toplumsal sistem, sosyalizm ile kapitalizm arasında her alanda süren savaşımda denge günümüzde barış ve sosyalizm güçlerinden yana değişti. Geçtiğimiz yıl, barış güçlerinin belirleyiciliğine yeni katkılar yeni kazanımlar getirdi. Barış güçlerinin en büyük zaferi, emperyalizmin ve militarizmin tüm karşı koymalarına, her geçen gün gericiliğin batağına saplanan Pekin yöneticilerinin karalamalarına karşın «DETANT»ın gün gittikçe daha büyük yığınlarca benimsenmesi ve geri dönülmez hale getirilmesidir. Başta sosyalist ülkeler olmak üzere tüm barışsever güçler «yumuşama»nın askeri alanda da tamamlanması ve, silahsızlanma için yeni yeni atılımlarda bulunuyorlar.

Helsinki'de, başta sosyalist ülkeler olmak üzere tüm barışsever güçlerin etkin girişimleriyle gerçekleştirilen Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Toplantısı Sonuç Belge'sinin yaşama geçirilmesi ve belgede imzası bulunanları bu konuda, 1976'da. Dünya Barış Konseyi tarafından örgütün 25. kuruulş yılı nedeniyle yayınlanan, insanlığın yüzlerce yaşamsal sorununun çözülmesinde kullanılabilecek olan büyük maddi ve manevi kaynakları yutan silahlanma yarışına son verilmesini dileyen 2. Stockholm Barış Çağrısı milyonlarca insanın katıldığı en geniş çaplı uluslararası eylem oldu. Bu çağrı sadece Sovyetler Birliği'nde 100 milyon kişi tarafından imzalandı. Bu olayın bizim için önemli bir özelliği de çağrının Türkiyeli barışsever güçler tarafından da ülkemizde de imzaya açılmış olmasıdır. Ayrıca Türkiye'de ilk kez yığınsal olarak kutlanan 1 Eylül Dünya Barış Günü barış savaşımının dünyada ve ülkemizde ne denli büyük boyutlara ulaştığının kanıtıdır.

Barış içinde birlikte yaşama politikası kapitalist ülkeler emekçileri ve gençlerine daha iyi yaşam ve daha geniş demokratik haklar için yeni olanaklar ve koşullar sağlıyor. Halklar silahlanmaya karşı, kaynakların kendi yararlarına daha verimli kullanılması için var güçleriyle savaşıyor. Yine barış politikası sonucu ulusal ve toplumsal kurtuluş savaşımları için uygun ortamlar gelişmekte, emperyalistlerin karşı devrimci girişimleri bu politikanın sürekli savunucuları sosyalist ülkeler ve diğer barışsever güçler tarafından engellenmektedir.

1976'da emperyalizme ve gericiliğe karşı ulusal kurtuluş savaşımı veren halklar ulusal bağımsızlıklarını elde etmek, kendi geleceklerini özgürce biçimlemek için verdikleri savaşlarda büyük ölçüde sosyalist ülkelerin de desteğini alarak utkular kazandılar veya bu soylu amaçlarında yeni mevziler ele geçirdiler.

Bağımsızlıklarını elde ettikten sonra CIA'nın kurduğu sahte bağımsızlık örgütlerine ve ülkelerine Güney Afrika saldırganları tarafından yapılan müdahaleye karşı yiğitçe direnen Angola halkı ve gençliği Afrikanın ünlü direnişlerinden birini gerçekleştirmiştir. MPLA Gençliği JMPLA'nın da etkin olarak yer aldığı bu direniş tüm dünya ilerici kamuoyunun etkin dayanışmasıyla desteklendi.

Afrika'da yükselen devrimci dalga kısa bir zaman içinde tüm ülkelerine yayıldı. Güney Afrika Cumhuriyeti ve Rodezya'da halklar ırkçılığa ve çokuluslu tekellerin sömürüsüne karşı ayaklanıyor. Ulusal ve toplumsal baskı altındaki bu ülkelerin gençlerinin ve emekçilerinin gelişen hareketi ırkçı düzenleri sarsıyor. Geçtiğimiz yıl içinde beyaz azınlık rejimlerinin, yönetimin beyazlara devri konusunda masaya oturmayı kabul etmeleri nedensiz değildir. GAC'nin her köşesinde yanıt bulan, Soweto kentinde orta öğretim gençliğinin beyaz sömürgecilere karşı direnişi dünyanın birçok ülkesinde halkın ilgisini çekmiştir. İlericiler için bir forum haline gelen Birleşmiş Milletler Genel Kurulunda üst üste ırkçılığı yeren kararlar alınıyor.

Gençliğin uluslararası yığın örgütleri Uluslararası Öğrenciler Birliği ve Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu'nun, halkı ve gençliğiyle büyük ölçekte kampanyalar yürüttüğü ülkelerden biri de Şili oldu. Amerikancı faşist Pinochet rejimine karşı yükselen Şili halkı ve gençliğinin anti-faşist, anti-emperyalist çağrısı yer yüzünün her ülkesinde yankılandı. «Şili halkı ve gençliği ile omuz omuza», «Luis Corvalan ve tüm tutuklulara özgürlük» uluslararası işçi ve gençlik hareketinin en çok yinelenen bilgilerindendi bütün 1976 boyunca. Bu konunun Türkiyeliler için bir özelliği de, 11 Eylül Şili Halkı ve Gençliği ile Dayanışma Günü'nün ülkemizde de, Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu öncülüğünde, politik spekülasyon yapmak için değil, uluslararası sorumluluğun yerine getirilmesi için yığınsal bir biçimde kutlanılmış olmasıydı.

Cellat Şah rejimine karşı yiğitçe savaşım veren İran, faşizmin karanlığını her geçen gün yaran İspanya 25 Nisan ilerici girişiminden sonra elde ettikleri demokratik kazanımları tüm güçleriyle savunan Portekiz, CIA öncülüğünde gerçekleştirilen gerici darbeye karşı direnen Tayland halkları ve gençliği ile birlikte yürütülen dayanışma kampanyaları da gençliğin 1976'da önemli uğraşı alanlarındandı.

Emperyalist-militarist güçlerin yürüttükleri savaş kışkırtmalarına ve şöven politikaya karşın Yunanistan ve Türkiye halkları ve gençliğinin dost olarak kalmak istediklerinin en büyük kanıtı Yunan Komünist Gençlik Örgütü KNE'nin etkin girişimiyle düzenlenen 2. ODİGİTİS (Öncü) Festivaline İlerici Yurtsever Gençlik Gazetesinin çağrılmasıydı. Festival süresince açık bulundurulan Türkiye pavyonunda dile getirilen dostluk ve dayanışma iki ülke gericilerine ve emperyalistlere verilen en büyük yanıttır.

KNE'nin 2. «Öncü» festivalinden bir görünüm

BİRLEŞİK ve SOSYALİST Vietnam'da gençliğin yeni toplum kuruculuğundaki etkin yeri, emperyalistlere karşı savaşta yakılan, yıkılan ülkenin yeniden onarılma girişimleri ve uluslararası gençlik örgütleri tarafından uzatılan dostluk eli 1976'nın değinilmeden geçilemeyecek konularındandır. Sosyalist Vietnam'da gençliğin kazanımlarını görmek, ilerici gençlik hareketine, uğrunda savaşım verdikleri amaçlarının ne denli başarılı olduğunu gösteren en önemli kanıtlardandı.

Emperyalizm ve siyonizme karşı ulusal hakları için döğüşen Filistin ve Arap halkları, dış müdahaleler yüzünden sıkıntılı ve acılı geçen bir yılı geride bıraktılar. Lübnan'da emperyalistler ve gerici güçlerce kundaklanan iç savaş binlerce kurtuluş savaşçısının yaşamını yitirmesine neden oldu. Dünya ilerici kamuoyu, Ortadoğu sorununun çözümünü bu bölgede yaşayan halkların ulusal haklarına ve kendi geleceklerini özgürce biçimleme isteklerine saygı gösterilmesinde ve bu koşulların sağlanmasında görüyor. Dünya gençlik ve öğrenci örgütleri, geçtiğimiz yıl, bu konuda sosyalist ülkelerin önermeleri ve Birleşmiş Milletlerin de onayladığı kararların yaşama geçirilmesi için çaba gösterdiler, kampanyalar açtılar.

Kapitalist ülkelerde gittikçe derinleşen ve bazı ülkelerde kendini çok şiddetli hissettiren krizden gençlik büyük ölçüde etkileniyor. Tekelci güçler bunalımın yükünü emekçilere ve gençliğe çektirmeye çalışıyorlar. Geçtiğimiz yıl İngiltere ve Federal Almanya'da öğrencilerin burslarından kısıtlanma yapılması yine aynı amaçlarla gençliğin zorunlu giderlerinin azaltılması kapitalist düzenin içyüzünü biraz daha açığa çıkardı ve bu ülkelerde gençliğe verilen önemi gösterdi. Son yıllar içinde bu ülkelerde ilerici gençlik hareketinin hız kazanmasının en büyük nedeni kapitalizmin içinde bulunduğu bunalımın gençliğe yansıması ve düzenin çirkefliğinin daha açık bir biçimde sergilenir olmasıdır.

Varşova'daki Avrupa Gençlik ve Öğrenci Toplantısı

Dünya gençlik hareketi tarihinde önemli bir dönüm noktası da Haziran ayı içinde Polonya Halk Cumhuriyeti başkenti Varşova'da yapılan, Sonuç Belgesi İlerici Yurtsever Gençliğin 25. sayısında yayınlanan Kalıcı Barış, Güvenlik, İşbirliği ve Toplumsal İlerleme için Avrupa Gençlik ve Öğrenci Toplantısıdır. Gençliğin barış savaşımında önemli bir yeri olan toplantıya çeşitli eğilimleri temsilen değişik toplumsal sistemlerde yaşayan gençlik ve öğrenci örgütleri katılmıştır. Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu ve Uluslararası Öğrenciler Birliği yayınlarında dünya gençlik hareketinin birincil görevlerinden birinin Varşova'da alınan kararların duyurulması ve yaşama geçirilmesi olduğunu vurgulamaktadırlar.

Bu yılın önemli bir özelliği de başta büyük ölçüde İlerici Yurtsever Gençlik tarafından olmak üzere uluslararası gençlik ve öğrenci örgütlerinin ülkemizde tanıtılması ve gençliğin uluslararası gün ve haftalarının dünya gençliği ile aynı anda kutlanılmaya çalışılmasıdır. İlerici Gençler Derneği'nin girişimiyle İstanbul'da kitlesel ola-

Güney Afrika'da yerli halka karşı katliamlar bütün şiddetiyle sürüyor.

tuluş Savaşımları dev adımlar attı.

İLERLEMEDEN YANA DEĞİŞİYOR.

rak kutlanılmaya çalışılan 10-17 Kasım Dünya Gençlik ve Öğrenci Haftası egemen çevrelerce engellenmiştir. Getirilen kısıtlamalar, bu haftanın, özellikle Ege bölgesinde IGD veya diğer ilerici gençlik örgütleri tarafından niteliğine uygun bir biçimde kutlanılmasını engelleyememişlerdir.

Türkiyeli ilerici gençlik, yasaların engellemeleri nedeniyle organik olarak bütünleşemediği dünya gençliği ile moral planda dayanışmak için her türlü atılımı 1976'da sürdürmüştür. Bu çabalarımızın sonuçsuz kalması beklenemezdi. Nitekim, gazetemizde geniş bir özetini yayınladığımız, Dünya Öğrencileri Haberlerinde (UÖB yayın organı) yayınlanan, «Türkiye'nin Toplumsal Gelişimi ve Öğrenci Hareketi» adlı yazı uluslararası gençlik hareketinin ülkemizdeki gelişimlere ne denli yakın olduğunun kanıtıdır.

1976 sosyalist ülkelerin ve bu ülkeler gençliğinin başarı ve kazanımlarının, büyük ölçüde barış savaşımının hız kazanması sonucu olarak gözlenebildiği bir yıl olmuştur. Sovyetler Birliğinde çetin doğa koşullarının hüküm sürdüğü bölgelerde yeni yerleşim alanları açmak Küba'da şeker plantasyonlarında şeker üretimini arttırmak için halklarıyla omuz omuza çalışan sosyalist ülkeler gençliği uluslararası görevlerini de yerine getiriyor. Bağımsızlıklarını yeni kazanan ülkelerin gençliği ile etkin dayanışma, yeniden yapım çalışmalarında yer alma, karşılıksız çalışmalar sonucu elde ettiklerini bu ülkelere gönderme bu görevin yerine getirilmesinde uygulanan yöntemlerden birkaçı. 1978'de Havana'da yapılacak olan Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali'nin hazırlıkları da ilerliyor.

Sosyalist ülkeler ve bağımsızlık savaşları veren halklara karşı emperyalistler ve gericilerle işbirliği halinde olan, Orta Doğu'da gerici İran yönetiminin silahlanmasını savunan, Angola'da CIA güdümündeki sahte bağımsızlık örgütlerini destekleyen, ABD emperyalizmi ve Japon militarizminin Hint Okyanusundaki gerici çabalarına yeşil ışık yakan, Avrupa gençliğinin işsizlik, parasızlık gibi sorunlarla karşı karşıya bırakan tekelleri ve onların örgütü Ortak Pazar'ı destekleyen Çin'in gerici yöneticileri ve onların değişik ülkelerdeki çömezlerinin savaş kışkırtıcı politikası bütün yıl boyunca sürdü. Genel olarak dünyada, özel olarak tek tek ülkelerde gerici ve karşı-devrimci yüzlerinin açığa çıkması sonucu işçi sınıfı hareketinden ve onun yolunda yürüyen ilerici gençlik hareketinden atılan bu maocu bozguncularla savaşımı 1977'de de sürdürmek ilerici gençlik için birincil görevlerden biridir.

Yeni bir yıla girdiğimiz şu günlerde gençlik hareketinin geçmiş deneyimlerinden ve önünde duran acil görevlerinden kaynaklanan şu belgi ve istemlerin yaşama geçirilmesine çalışmak tüm dünya gençliğinin görevidir:

— Silahlanma yarışı durdurulmalı ve her yerdeki nükleer denemeler yasaklanmalıdır.

— Kitle imha silahlarının yapımı yasaklanmalıdır.

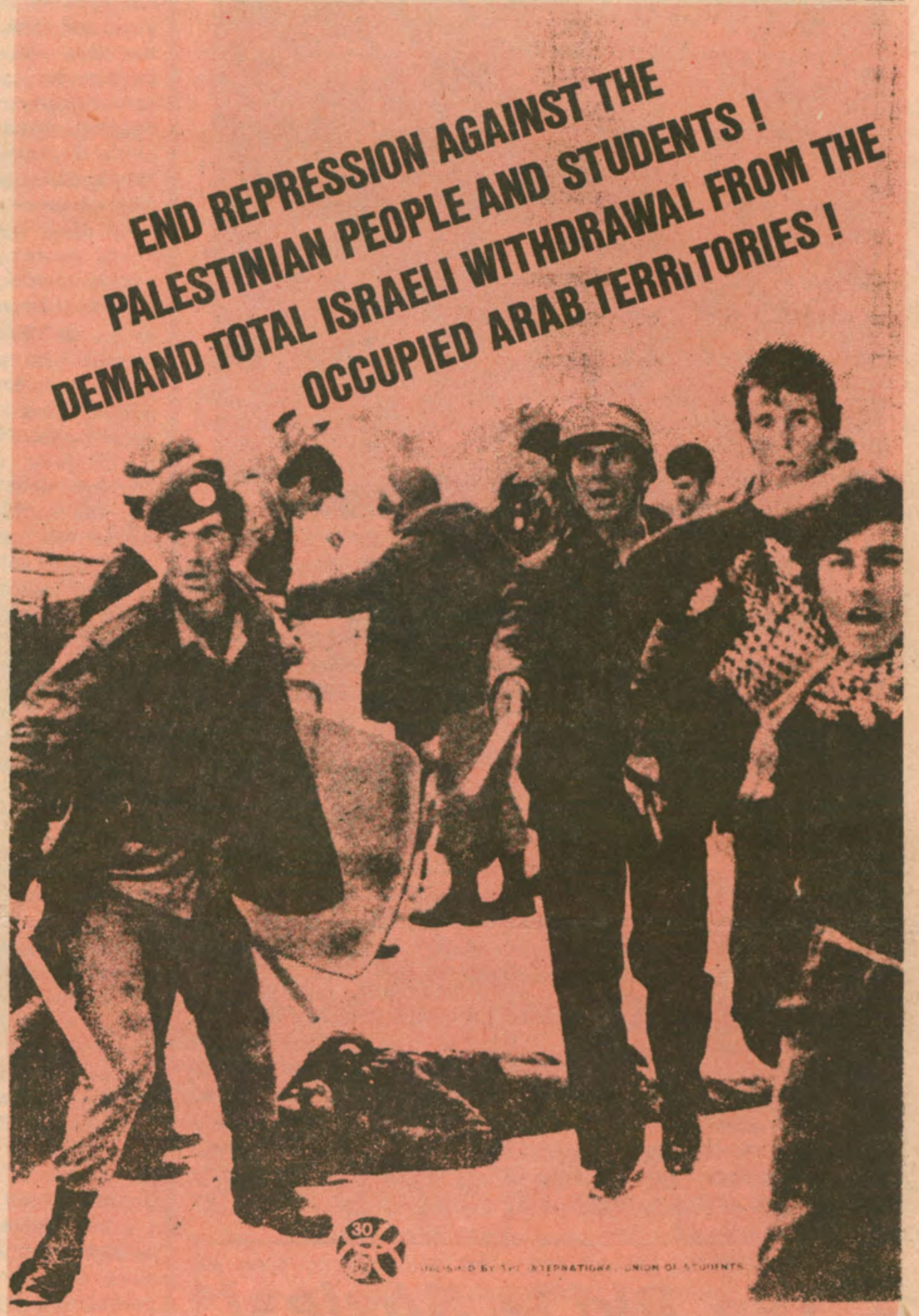
— Dünya silahsızlanma konferansı biran önce toplanmalıdır.

— Helsinki'de yapılan Avrupa Barış ve İşbirliği konferansı ile, Varşova'da yapılan Avrupa Gençlik ve Öğrenci Toplantısı kararları hayata geçirilmelidir.

— Her halkın ve her insanın hak eşitliğine saygılı olarak, tüm halklar arasında kültür, bilim, teknik, eğitim, haberleşme ve insani ilişkiler geliştirilmelidir.

— Gençlik üzerindeki militarist, şovenist, ırkçı propaganda ve baskıya son verilmeli, kapitalist ülkelerdeki gençlerin demokratik haklarına konulan sınırlandırılmalar kaldırılmalıdır.

Yaşasın Gençliğin Barış ve Kardeşlik için Anti-Emperyalist Birliği.

1 Ocak, 1959 Küba Devrimci Halk Ordusunun Batista Rejimini yıkıp, yerine halkın demokratik iktidarını kurduğu gündür.

Bu kadar kısa bir zaman içinde, emperyalizme, yerli gericilere ve yabancı müdahaleye karşı devrimin kazanımlarını savunan ve sosyalist toplum kuruculuğunu gerçekleştiren Küba halkı ve gençliğine dost ve dayanışma selâmlarımızı iletiriz.

FAHRİ ERDİNÇ 60 YAŞINDA

Aşağıda okuyacağınız yazıyı Kemal Özer'in 28 Eylül 1976 tarihli Politika gazetesinde yayınlanan Fahri Erdinç'le yaptığı röportajdan derledik. Ayrıca bu konuda Kemal Özer'le yaptığımız sözlü görüşmeden de yararlandık. Kendisine teşekkür ederiz.

«Fahri Erdinç 1 Ocak 1971'de Akhisar'da doğdu. Üvey analı kalabalık bir aile ortamında büyümek, çocukluk uykularının çoğunu alan tütüncülük çilesi, bir yıllık tenekecilik çıraklığı ilkokul öğrencisi Erdinç'i vaktinden önce olgunlaştırdı ve yaşamla tanıştırdı. Bu yaşamın sanatına yansıyışını şöyle anlatıyor. «...Benim izlenimlerimin, arı olarak toplaya geldiğim özsuyun özlüğü, yani toplumsal adaletsizliklerden, acılardan daha çocukken payımı almaya başlamış olmam, böylece başlayan izlenim ve gözlem birikimi, beni gerek şiirde gerekse hikâye ve romanda doğrudan doğruya gerçekçiliğe yöneltti.» Sanat alanında kendisini gerçekçiliğe yönelten bu yaşama ortamı onu daha köy öğretmenliği yaptığı ilk gençlik yıllarında gericiliğe karşı savaşıma itiyordu. Yazı hayatına Ankara Devlet Konservatuarı Tiyatro Bölümü öğrencisiyken başladı. O yıllarda öğretim üyesi olan Sabahattin Ali'yle tanışması da onu etkilemişti. Yaşam zorlukları öğrenimini yarıda bırakıp inşaatlarda taşaron katibi olarak çalışmasına yol açtı. «Böylece, daha ilk yazı denemelerinde toplumun tabanındaki insanların yazgısını konu edinen Erdinç, onları köyde, kışlada ve kentte, iş yaşamında yakından tanımış oluyor, izlenimlerini zenginleştiriyordu.» Emekçi halkın sorunlarından kaynaklanan hikayeler şiirler yazıyordu Fahri Erdinç.

Ve o yıllardan beri kalemini ve yüreğini halkın kurtuluş savaşımına adayan yazar bugün şiir hakkındaki görüşlerini şöyle açıklıyor:

«...Şiir her bakımdan bağımsızlığa, sosyal kurtuluşa yönelik, aydınlıkçı bildirileri olan, bilinçlendiren, ateşleyen bir şiir olmalı... Şiir, yalın amacı kendine dönük bir sanat uğraşı değil, bir araç bir silah olarak, bir toplum işçisidir. Çoğu zaman en güçlü çağrıdan, en ateşli demeçten daha büyük rol oynaması bundan ileri gelir. Ülkeleri ve halkları kurtuluş savaşımına kaldırabilir, birbirlerine yaklaştırabilir.» Bu anlayışla sürdürdüğü sanatı daha ilk yıllarında egemen çevrelerce engellenmek isteniyordu, 1947'de tutuklandı. Birkaç ay cezaevinde kaldı. Bu yıllarda bütün ilerici sanat ve düşünce adamları ağır bir baskı altındaydı. Sabahattin Ali öldürülmüştü. Bu olay Fahri Erdinç'i büyük acılara boğdu. Ve ağır baskılar onu ülkesini terk etmeye zorladı. Bulgaristan'a geçti. 27 yıldır ülkemizde uzakta ülkesinin emekçi halkı için savaşımını sürdürüyor. Bu savaşımı verirken, kendisine yol gösteren ilkeleri şöyle anlatıyor:

«Şiiri, bütün insancıl düşünce ve duygu olgularının, sevginin emeğin, savaşımın, utkunun en yığınsal türküsü sayıyorum... Halk olarak yetiştirebildiğimiz bir Nâzım Hikmet var diye dalma övündüm, onun çığrında bir ozan olarak da gönendim, göneniyorum. Şiirimiz, devrimci, halkçı, gerçekçi şiirimiz, aydınlıkçı fikirlerin kavgasını yapan şiirimiz, köklü gelenekleri ve bugünüyle bir kovan, Nâzım arı beyimiz. Ve biz, dünkü ve bugünkü kuşaklardan, takımyıldızlarca nice ozan, onun kovanında, işçi arılar olarak, Veysel'leyin inileye inileye bal yapmak için didiniyoruz. Balımız henüz buruk, biraz acı belki, ama tatlılaşacak. Ben bu kovanın bir işçi arısı olarak, böyle inileye inileye tükenirsem, ya da tükenip giderken de inilersem, mutlu olacağım.» Devam ediyor Fahri Erdinç.

«...Sanatımla Türkiye okuruna iletmek istediğim bildirinin özü, bilinç iletmenin, sosyalist gerçekçilik işlevinin özüdür oluşunda. Hangi türde olursa olsun, bütün sanat çabalarımda, gerçekleri, olayları, yalnız sergilemekle kalmamaya, çelişkileri belirtmekle yetinmemeye, düğümün çözümünde bir bildiri de iletmeye, bununla da toplumsal kurtuluşun kendiliğinden gelmeyeceğini, ille savaşım gerektiğini söylemeye çalışıyorum.»

60 yaşını kutlarken Fahri Erdinç'in ve kalemleri emekçi halkımız için savaşım veren tüm gurbetçi yazarlarımızın yaşanası bir Türkiye'de özgürce yaratabilecekleri günlerin gelmesini diliyoruz. Bu dilek demokrasiden yana tüm güçlerin elele savaşımıyla gerçekleşebilir ve gerçekleşecektir.

Fahri Erdinç'in başlıca eserleri:

Şiir: Şen olasın Halep Şehri, İşte Böyle.

Hikaye: Memleketimi anlatıyorum, Diriler Mezarlığı, Canlı Barikat, Türkiye Hikayeleri.

Roman: Ali'nin Biri, Kore Nire, Acı Lokma, Yeni romanı: Kardeş Evi.

Oyun: Göç.

Broşür: Türkiyeli Çocuklar.

(Fahri Erdinç'in 60. doğum yıldönümü ile ilgili olarak, hiç bir yerde yayınlanmamış son şiirlerinden ikisini yayınlıyoruz. Diğer şiirlerini önümüzdeki sayılarda yayınlıyacağız.)

Din Rid'le Söyleşi

Evet
bayrak dediğin
dilenci mendiline dönmemeli Din Rid
marihuan torbası olmamalı kaçakçılıkta
hayın tabutlarına da örtülmemeli bayrak
kurtarıcı oğulların kanıdır her bayrağın allığı
ulusal bağımsızlık için dökülmüş
saldırganlık simgesiyse esir ülkede
esirci bayrak da yitirir ulusallığı.

Ellerin dert görmesin e mi Din Rid
Vaşington'da tekne kurup kongre alanında
gösteriyle sabunlayıp çitileyip sıkarak
yıkamışsın gıcır gıcır bigüzel
lekelerden arınmış olmalı artık sizin bayrak.

Değil mi ki göçmensin bu yüzden Avrupada
yazgı kardeşlerimden biri de sensin
seviyorum şarkılarını Robson'u sevdiğim gibi
şarkı dili bütün dünyada bir
ne dedin kardeşim sizinkiler ne mi yapıyor dedin
bizimkiler mi, sağol, iyi diyelim de iyi olsunlar
ve sana firede firede selâmları var
ve de sizin Vinatın'a, Güs Hol'e, Anjela'ya
biliyor musun senin iş bizimkileri sardı basbaya
epeydir bir gohomla çınlıyor bizde alanlar
sizin conileri koğuyor üsleriyle birlikte millet
ama sana ve sizinkilere söylemiyorlar elbet bunu
ve olanağı varsa ödünç istiyorlar senden biraz
Amerikan bayrağını yıkadığın sabunu.
1976.

FAHRİ ERDİNÇ

nazım hikmet köşesi

Memleketimi seviyorum:
Çınarlarında kolan vurdum, hapishanelerinde yattım.
Hiçbir şey gidermez iç sıkıntımı
memleketimin şarkıları ve tütünü gibi.

Memleketim:
Bedreddin, Sinan, Yunus Emre ve Sakarya,
kurşun kubbeler ve fabrika bacaları
benim o kendi kendinden bile gizleyerek
sarkık bıyıkları altından gülen halkımın eseridir.

Memleketim.
Memleketim ne kadar geniş:
dolaşmakla bitmez, tükenmez gibi geliyor insana.
Edirne, İzmir, Ulukışla, Maraş, Trabzon, Erzurum.
Erzurum yaylasını yalnız türkülerinden tanıyorum
ve güneye
pamuk işleyenlere gitmek için
Toroslardan bir kerre olsun geçemedim diye
utanıyorum.

Memleketim:
develer, tiren, Ford arabaları ve hasta eşekler,
kavak
söğüt
ve kırmızı toprak.

Memleketim.
Çam ormanlarını, en tatlı suları ve dağ başı göllerini
seven alabalık
ve onun yarım kiloluğu
pulsuz, gümüş derisinde kızıltılarla
Bolu'nun Abant gölünde yüzer.

Memleketim:
Ankara ovasında keçiler:
kumral, ipekli, uzun kürklerin pırıldaması.
Yağlı, ağır fındığı Giresun'un.
Al yanakları mis gibi kokan Amasya elması,
zeytin
incir
kavun
ve renk renk
salkım salkım üzümler
ve sonra kara sapan
ve sonra kara sığır
ve sonra: ileri, güzel, iyi
her şeyi
hayran bir çocuk sevinciyle kabule hazır
çalışkan, namuslu, yiğit insanlarım
yarı aç, yarı tok
yarı esir

Bir Kanaryam Vardı

Öldü.
Neyine gerekti diyen de oldu.
Canın sağolsun diyen de çok.
Canım sağ ama gönlüm sayrı
kime nasıl anlatırsın bu tutkuyu
iki çöp bacakta kanarya adalı bir orkestraydı
bir lokmacık kınalı yumuşak güzelliği de ayrı.

Radyomuzla yanyanaydı kafesi
o da anlar gibiydi ajansta haberleri
öldürüldükçe topuz gençler bizde arka arkaya
ürperirdi kanaryam her kurşunda
Tel-Zaatar kuşatmasında çığlık çığlığaydı
Angola'nın kurtuluşunda ötüken mi ötüken
insancıl bir sevinç vardı şarkısında
korkusu insanın kutsal korkusuydu
gün oldu anıştırdı kafesinde Nâzım Hikmeti
gün oldu evimizde bir Ruhi Su'ydu.

Yokluğu koyuyor günden güne
onsuzluğa nasıl alışırız bilmem
kuş beyinliydi diyemem kuş olsa da
tünek çubuğundan gül yaprağı gibice sarktı
bilinmez, belki de o çekti birden kendine
bana doğru yola çıkan enfarktı.
1976.

FAHRİ ERDİNÇ

başyazı

İlerici Gençlik Hareketine Yönelik Saldırılar Sonuçsuz Kalacaktır!

1 Ocak 1976 tarihinde kurulmasından, hatta kuruluş hazırlıklarının başlamasından buyana İlerici Gençler Derneği (İGD)'ne karşı çok yönlü saldırılar yöneltilmektedir. İlk dönemlerde maocu, troçkist, goşist ve sekter unsurlar tarafından ihbarcılık şeklinde başlatılan bu saldırılar, özellikle son günlerde sistemli, açık, kaba bir biçime dönüşmüştür. Aynı merkezden, yani egemen güçlerin politik karargahı MC'den kaynaklanan, fakat onların değişik uzantıları tarafından gerçekleştirilen bu saldırıların giderek yoğunluk kazanması, gerici güçlerin ilerici gençlik hareketine yönelik bazı hesaplarını açığa çıkarmaktadır. Olaylar, bu yargımızı doğrular bir biçimde gelişmektedir:

İGD'nin ilk kuruluş döneminde ihbarcılığı bayrak edinenlerden bir goşist gurup İGD genel merkezini basmaya yeltenmiş, ancak getirdikleri silahlar kendilerini bile korumaya yetmemiştir. Bu olaydan kısa bir zaman sonra faşist MHP ve Ülkü Ocakları'nın cinayet çeteleri İGD genel merkezine bir baskın yapmaya çalışmış, ancak onlar da amaçlarına ulaşamamışlardır. Yasal tüm işlemleri tamamlanan İGD İzmir Şubesi'nin çalışmaları «ilgili makamlarca» engellendiği gibi, yasal bir şubeyi oluşturmaktan ötürü yöneticileri mahkemeye verilmişlerdir. Kimliği belirsiz (!) bir grup İGD Ankara Şubesini kimsenin olmadığı gece yarısı basmış, faşist özlemlerini yırtılan yerlere atılan kitap ve gazetelerde tatmin etmeye çalışmışlardır. Yine aynı günlerde faşist bir güruh, Salihli İGD merkezini daha kuruluşunun ilk haftasında basmış, eşyaları tahrip etmişlerdir. Geçtiğimiz günlerde polis, İGD Zonguldak Şubesi'ni basmış, «hiç bir suç unsuru bulunamamıştır» biçiminde zabıt tutulduğu halde şube yöneticileri gözaltına alınmışlardır. Dünya gençliği ile bütünleşme doğrultusunda kararlı adımlar atan, «Dünya Gençlik ve Öğrenci Haftası»nı kitlesel bir biçimde kutlama kararını veren İGD'nin çalışmaları egemen güçler tarafından engellenmiştir. Halk düşmanları cephesi olan MC'yi, kanlı faşist terörü kınadığı için İGD genel merkez yöneticileri hakkında çok sayıda soruşturma açılmıştır. Bütün bunlara ek olarak, geçtiğimiz hafta içerisinde İGD Ankara Şubesi «valilik kararı» ile kapatılmıştır.

Gerici faşist karması MC'den kaynaklanan kanlı terör ve yıldırma hareketleri tüm ilerici-demokratik güçlere yöneltilmekle birlikte, ilerici gençlik hareketine karşı bir takım karanlık tertiplerin hazırlandığı, rastlantısal olmayan olaylar dizisinden anlaşılmaktadır. Kuşkusuz bu saldırılar nedensiz değildir.

İGD, bir yıl gibi kısa sayılabilecek bir yaşam geçmişine sahip olmakla birlikte, işçi sınıfının ulusal ve toplumsal kurtuluşu yolunda, anti-emperyalist, anti-faşist platformda gençliğin tüm kolları ile birliğini sağlamak, bozguncu, sapık akımları dıştalamak doğrultusunda önemli kazanımlar elde etmiştir. İGD, işçi-gençlik dayanışmasını soyut bir belgi olmaktan çıkararak hayata geçirmiş; faşist kanlı teröre karşı gençliğin etrafında bir savunma çemberi oluşturmak için tüm ulusal demokratik güç ve örgütlerle yakın ve canlı dialoglar içerisine girmiş; bireysel veya grupsal karşı koyma yöntemi yerine kitlesel demokratik çıkışları ön planda tutmuştur. İGD, dünya gençlik ve öğrenci hareketi ile dayanışma anlayışını geniş kitlelere maletmiş, «dünya gençliği ile bütünleşmemizi engelliyen yasalara hayır» belgisini yükseltmiştir. İGD'nin demokratik gençlik hareketine getirdiği bu bakış tarzı gençlik kitlesinin artan ilgi ve desteğini kazanmış, ilerici gençlik hareketi tüm il ve ilçelerde örgütlenmeye başlamıştır. Böylesine bir gelişim, İGD'nin, gençliğin ulusal demokratik kitlesel merkezi örgütü olması sürecini hızlandırmıştır.

İşte, egemen güçlerin, gerici faşist karması MC'nin, bunların değişik kılıklı uzmanlarının ilerici gençlik hareketi üzerinde başlattığı saldırı kampanyasının nedenleri genel hatları ile bunlardır ve bu saldırı kampanyası tüm demokratik güçlere karşı yöneltilen kanlı terörün bir parçasıdır.

Ama unutulan veya görmemezlikten gelinen bir nokta vardır: İlerici gençlik hareketi, işçi sınıfının savaşları içerisinde doğmuştur, emekçi halkımızın bağımsızlık, demokrasi, barış ve toplumsal ilerleme savaşımının temelinde yükselmektedir. Kitleselleşen ilerici gençlik hareketini hiç kimsenin yoketmeye gücü yetmeyecektir. İşçi sınıfı, emekçi halk, ulusal demokratik güçler, egemen güçlerin ilerici gençlik hareketini boğma girişimine izin vermeyecektir.

KİTLE SPORU

Günümüzde «sosyalizm ve spor» denilince çok çeşitli ve değişik yorumlar getirilmekte. bazılarınca amatörlük anlayışının kitle sporu ile özdeş olduğu sanılmaktadır. Bozguncu akımlara göre sosyalist ülkelerde sporun gelişmesi, «revizyonist ülke» olduğunun kanıtıdır. Yine, kitle sporu, amatörlük, gizli profesyonellik, tesisler, vs. birbirlerine iyice karıştırılmaktadır. Bu seri yazılarımızda, kitle sporunun değişik yanlarına değinmeyi bir amaç olarak seçmiş bulunuyoruz.

KİTLE SPORU:

Kitle sporu denilince akla amatörlük gelmemelidir. Çünkü, amatörlük kitle sporuna bağlı bir olgudur, fakat kendisi değildir.

Kitle sporu en geniş anlamıyla herkese spor yapabilme olanağının sağlanmasıdır. Biraz açarsak, fabrikalarda işçilere, okullarda öğrencilere, köylerde köylülere, bölgelerde, yerleşme alanlarında çevre halka spor yapabilme olanağının sağlanmasıdır.

Kitle sporu uygulamasının en yaygınlaştırılmasında birincil amaç tüm kitlelerin ruhsal ve bedensel bir sağlığa kavuşmaları, giderek spor yapabilme gereksinimlerinin giderilmesidir. Bunlara bağlı olarak, üretimi ve ilerlemeyi arttırıcı rol oynar. Ayrıca uluslararası organizasyonlar farklı sosyal sistemlere sahip ülkeler arasındaki barış içinde bir arada yaşama isteklerini pekiştirici rol oynarlar. Daha sonra kitle sporu uygulamasıyla yetişen özel yetenekteki ve başarılı sporcular yine bu tür yarışmalarda ülkesinin, ona bağlı olarak o ülkenin «düzeninin» ve bir bütün olarak içinde bulundukları sistemin propagandasını yapılmasını sağlar.

Kitle sporu uygulamasınnı en iyi şekilde gerçekleştirildiği sosyalist ülkelerden biri olan Demokratik Alman Cumhuriyeti'nde nüfusun 1/5'i spor yapmaktadır. Yani beş kişilik aileden bir kişi kesinlikle spor yapabilmektedir. Bunun tersine ülkemizde «gençlik ve spor klüplerinin sayısı ikibin kadardır.» Yani yaklaşık 50-60 bin sporcu (her klüpte 25-30 kişinin spor yaptığı ortalama düşünceye göre) ülkemizde lisanslı spor yapabilme olanağına sahiptir. Bu da yaklaşık 800 kişide bir kişinin spor yapabildiğini göstermektedir.

Halbuki DAC'nde 18 yaşından büyük 2.800.000, 18 yaşından küçük 2.700.000 sporcu, 8176 spor klübünde spor yapmaktadır. Yine sosyalist ülkelerden Macaristan'da, kitle sporu uygulamasıyla, spor dallarının en gösterişsizi ve özel spor uğraşı olarak en az ilgi çekeni masa tenisi sporunda 1500 adet klüpte 18.000 lisanslı masa teniscisi vardır.

Ayrıca kitle sporunun uygulanışında önemli bir özellik (ki bu özellik olmaksızın kitle sporu düşünülemez) de bilimselliktir. Kitle sporu uygulaması yapılan ülkelerde, kesin olarak eğitmen, öğretmen, antranör, tesis, malzeme, gıda sorunları halledilmiş ve spor yapacaklar yetenekli oldukları dallarda spora başlamış durumdadır.

DAC'nde 8176 klüpte, 30.000 antranör, 191.000 beden eğitimi öğretmeni, görevlendirilmiştir. Ayrıca 4 yaşına gelen çocuklar 81.000 spor istasyonunda görevli 122.000 bilim uzmanı tarafından gözden geçirilerek yapacakları spor gözden geçirilir.

Bu bilimsel çalışmanın sonucunda sosyalist ülkelerdeki başarıları görelim.

122 ülkenin katıldığı olimpiyat şampiyonasında 11 sosyalist ülkenin başarı tablosu.

600 madalyanın 285'i oran % 47,8.

195 altın madalyanın 100'ü oran % 51,3.

4277 puandan 1994'ü oran % 46,6.

İlk on sıradan beşi sosyalist ülkedir. Sovyetler Birliği, Demokratik Alman Cumhuriyeti. Macaristan, Polonya, Bulgaristan.

Kitle sporu uygulamasının yapıldığı sosyalist ülkelerde tesis sorunu da kesin olarak halledilmiştir. Tesislerin örgütlenmesi iş yerlerinden, yerleşim bölgelerine doğru gitmektedir. Fabrikalarda, üretim kooperatiflerinde, cezaevlerinde, hastahanelerde, orduda, köylerde, mahalle ve kasabalarda küçük, basit, fakat antrönörüyle, doktoruyla, eğitmeniyle. gerekli araçlarıyla tam teşekküllü spor tesisleri kurulmaktadır. Sosyalist ülkelerde geniş kitlelerin spor yapabilme, insanın çok yönlü gelişimini sağlıyarak yeteneklerini bulup, bireyin toplumun hizmetine sokulması amacıyle çok sayıda spor tesisinin yapılması için gerekli yatırımlar kolaylıkla sağlanmaktadır.

Oysa, kapitalist ülkelerde, yapılan tesislerden amaç, seyir sporu olgusunu geliştirici olmaktadır.

Abdülkadir Yücelman, bu sözleri söyleyen Spor Bakanına «Sayın bakan yılda bin salon hayalini bir yana bırakıp, eldeki tesislere bir işlerlik getirebilse dahi, görevini yapmış saymalıdır, kendini.» diyerek ülkemizdeki ve giderek kapitalist ülkelerdeki genel tesis politikasını gözler önüne seriyor.

Ayrıca, kapitalist ülkelerdeki tesisler sorununda, yapılan tesislerin yapılardaki genel plansızlığa uygun olarak plansız, rasgele yapıldığı bir gerçektir. Bu gerçeği Bayındırlık Bakanlığı bile gizliyememektedir.

Kısaca, sosyalist ülkelerde kitle sporu uygulaması biilmsel yöntemlerle alabildiğine yaygınlaştırılırken, kapitalist ülkelerin genel ekonomik yapısı gereği sporda kitlesellik sorunu geçiştirilmekte, oysa profesyonellik gizli profesyonellik ve bunların bağlı oldukları seyir sporu alabildiğine hem düşünce olarak, hem de uygulama olarak geliştirilmektedir.

(Devam edecek)

1976'DA ORTA ÖĞRENİM

Baştarafı Sayfa 11 de)

Bugün ortaöğrenim gençliğinin örgütlenme çalışmaları Türkiye çapında merkezi bir örgütlenmeye yönelik olmalıdır. Merkezi ortaöğrenim örgütlenmesi anti-emperyalist, anti-faşist platformda tüm ulusal demokratik güçlerin eylem birliği çizgisine oturtulmalıdır. Yerel örgütlenmelerle yetinilmemelidi. Örgütlenmenin Türkiye çapında yaygınlaştırılması için atılacak ilk adım tek tek okullarda **«ÖĞRENCİ BİRLİKLERİ»** ve **«EĞİTSEL KOLLAR»** aracılığıyla örgütlenme çalışmalarına hız vermek olmalıdır.

IX. Eğitim Şürasında kabul edilen ve tüm okul öğrencilerinin doğal üyesi oldukları «öğrenci birlikleri»ne kısmi de olsa yönetime katılma hakkı verilmiştir. Bu güne kadar gerici yöneticiler ve okul müdürleri tarafınoan öğrencilerden saklanan okul birliklerinin kurulup çalıştırılması, tüm ilerici, yurtsever ortaöğrenim gençliğinin önünde duran bir görevdir. Faşist komandoların etkin olduğu birkaç okulda (daha çok yatılı öğretmen okullarında) bu okul öğrenci birlikleri kurulmuştur.

Ancak tek tek okullarda okul öğrenci birliklerinin kurulması tek başına büyük kazanımlar sağlamayacaktır. Bu birliklerin merkezi bir ortaöğrenim örgütüyle birleştirilmesi, savaşımın birliği açısından zorunludur.

Ayrıca ortaöğretimde «Eğitsel Kol» çalışmalarına da büyük önem vermek gerekmektedir. İlerici, yurtsever öğrenciler eğitsel kol çalışmalarında aktif görevler almalıdırlar. Eğitsel kollarda öğrencilerin sorunlarına yönelik çalışmalar, örgütlenme çalışmalarına yeni çevrenler açacaktır.

Ortaöğrenim gençliğinin savaşımına örgütlü bir şekilde devam etmesi zorunluluğu yanında ilerici öğretmenlerle, velilerle dayanışmasının güçlenmesi de zorunludur. İlerici, yurtsever veliler **«Okul Aile Birliklerinde»** etkin görevler alıp çocuklarının demokratik haklarını savunmalıdırlar. İlerici öğretmenlerde «öğretmen Kurulu»nda öğrencilerinin haklarını savunmalı, okul öğrenci birliklerinin, eğitsel kolların kurulup çalışmasında onlara yardımcı olmalıdırlar. Ayrıca veliler **«Veli Komiteleri»**, **«Veli Dernekleri»** oluşturarak çocuklarının sorunlarının çözümüne yardımcı olmalı, onları faşist saldırılara ve faşist disiplin yönetmenliklerine karşı korumalıdırlar.

1976 yılındaki ortaöğrenim gnçliğinin demokratik hakları kazanma, geliştirme savaşımından çıkardığımız sonuçlar genelleştirilmiş biçimiyle bunlar. Çıkardığımız sonuçlar aynı zamanda önümüzdeki yıl üstesinden gelmemiz gereken görevleri de ortaya koymaktadır. Bu görevlerin başarılması doğrultusunda verilecek savaşım her şeyden önce ortaöğretim gençliğine düşmekle birlikte, ilerici-demokratik güç ve örgütlerin göstereceği dolaysız veya dolaylı desteğin önemi yadsınamaz.

1976 yılında boyutlarını genişleten ortaöğretim gençliğinin demokratik savaşımı göstermektedir ki, 1977 yılı, ortaöğretim gençliğinin savaşımının daha da güçleneceği bir yıl olacaktır.

SOSYALİST ALMAN İŞÇİ GENÇLİĞİ (SDAJ) 5. KONGRESİ YAPILDI

SDAJ, Gençlik Raporu Okunurken

4-5 Aralık 76 tarihlerinde Frankfurt/M şehrinde Alman Sosyalist İşçi Gençliği SDAJ'nin 5. Kongresi yapıldı. 33.000 SDAJ üyesi, kongrede 793 delege tarafından temsil edildi. Delegelerin yaş ortalaması 26.6 idi. 600 delege sendika üyesiydi bunlardan 252'si fabrika işçi temsilciliklerinde veya sendikalarda önemli görevlere sahipti. Delegelerin % 65'i işçi gençlikten geliyordu.

5. SDAJ Kongresine, 32 ülkeden konuklar katıldı. Konuklar arasında Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu, Lenin Komsomolu, Özgür Alman Gençliği FDJ, Dimitrof Komsomolu, Küba Komünist Gençlik Birliği, Vietnam Sosyalist Gençlik Birliği, Şili Komünist Gençlik Birliği, Portekiz Komünist Gençlik Birliği Güney Afrika Ulusal Kongresi ANC, Yunanistan Komünist Gençlik Birliği KNE, Kıbrıs Komünist Gençlik Birliği EDON, İran Demokratik Gençlik ve Öğrenci Örgütü ODYSI yurtdışı bürosu temsilcileri bulunuyordu. Avrupa Türkiyeli Toplumcular Federasyonu ATTF'da 3 temsilci ile kongreye katıldı.

Fedral Almanya'dan da çok sayıda örgüt kongreye konuk oldu. Konuklar arasında Alman Komünist Partisi (DKP) Başkanı Herbert Mies, Marksist Öğrenci Birliği-Spartaküs Başkanı Steffen Lehndorff, Sosyalist Çocuk Örgütü-Genç Piyonirler (Öncüler), Alman Öğrenciler Birliği VDS (F. Almanya öğrenci kuruluşlarının çatı örgütü) temsilcileri de bulunuyordu.

Tüm kapitalist ülkelerde olduğu gibi, F. Almanya'da da günümüzde yaşanan krizden en çok zarar görenlerin başında gençler geliyor. 1976 Ekiminde işsiz olan 943.700 emekçiden 265.000'i 25 yaşın altındaydı. 97 bin işsiz daha 20 yaşında bile değil. 45.000 genç, 1 yıldan daha uzun bir süredir işsiz. Her yıl okulu bitirip iş arayan binlerce genç açıkta kalıyor. Sayıları yüzbinleri aşan bu gençler, daha hiç çalışmadıkları için, yani çalıştıktan sonra işsiz kalmadıkları için işsizlik istatistiklerinde yer almıyorlar. Yapılan hesaplara göre 1986 yılında en az 2,4 milyon genç işsiz olacak.

SDAJ Başkanı Wolfgang Gehrcke tarafından okunan yönetim kurulu raporu, bu problemler anlatıldıktan sonra, şöyle devam ediyor:

Bu baskılar, bu gençlik düşmanlığı «...ülkemiz işçi gençliğinin bir parçası olan yabancı genç arkadaşlarımız için de geçerlidir. İşsizlik oranı onlar arasında da çok yüksek. Çoğu, yıllar önce, çocukken aileelriyle buraya geldiler, en kötü koşullarda okula gittiler, şimdi okullarını bırakıp iş, meslek öğrenim yeri arıyorlar. Federal Çalışma Bakanlığının son açıklamasına göre yalnız bu yabancı gençler için önümüzdeki 5 yıl içinde 265.000 iş ve meslek öğrenim yeri gerekli. Bütün açıklığıyla belirtmek istiyoruz: Yabancı genç arkadaşlarımızın, aynı yerli gençler gibi, eğitim ve çalışma hakkına ihtiyaçları vardır. Ülkemiz burada yaşayan herkese iş ve eğitim yeri sağlayacak kadar zengindir. Eğitim ve işyerlerinin sayısını azaltan, yabancı arkadaşlarımız değil, patronlardır. Yerli ve yabancı gençler, ortak savaşla, çalışma ve eğitim hakkını alacaklardır.»

Silahlanmaya karşı çıkan Gehrcke, bu paralarla işyeri, eğitim yeri açılmasını istedi. F. Alman ordusunun son günlerde almak istediği 322 tane MRCA-savaş uçağının tanesi 82 milyon marka mal oluyor. Bir kişilik modern bir meslek öğrenim yeri ise 25.000 marka mal oluyor. Raporda bu konuda şöyle deniyor: «Eğer gelecekte havada böyle bir ölüm kuşunu görürsek (MRCA kastediliyor. Burnumuzun dibinden tam 3.300 meslek öğrenim yerinin uçup gittiğini hatırlayalım.»

5. Kongrede silahlanmaya; komünistlere, demokratlara karşı uygulanan 'çalışma yasağına (Berufsverbot); birçok yerde kurulan atom reaktörlerine karşı kararlar alındı. **Gençliğin 5 temel hakkı** için mücadeleye devam edileceği açıklandı. Bu 5 temel hak şunlardır:

— Demokratik ve ileri bir eğitim ve meslek öğrenimi hakkı,

— Çalışma toplumsal güvenlik ve eşitlik hakkı,

— İnsana yaraşır bir kültürel, spor hayatı, dinlenme ve sağlık hakkı,

Çiçek verenler, soldan sağa: DKP 2. Başkanı Gantiei ve DKP Başkanı Hebert Mies

— Yönetimde söz sahibi olma ve demokrasi hakkı,

— Barış içinde, militarizmden, Neonazizmden kurtulmuş bir yaşam ve çalışma hakkı.

Başkanlığa yine Wolfgang Gehrcke seçildi. SDAJ önümüzdeki dönem, derhal 250.000 meslek öğrenim yeri açılması için ve daha birçok alanı kapsayan «Geleceğimiz için eylem» (Aktion unsere Zukunft) parolası altında yoğun eylemler yapacak.

Kongre, F. Alman gençliğinin tekellere karşı mücadelesinde yeni bir basamak oldu. SDAJ, bu kongresinde de kararlarıyla 32 ülkeden konuklarıyla, kongre sırasında yapılan birçok buluşma, toplantı ve sergileriyle işçi enternasyonalizminin en güzel örneklerini verdi. Türkiye gençliği olarak SDAJ'a, emperyalist tekellere, savaşa karşı, barış için, demokrasi ve toplumsal ilerleme için ortak savaşımımızda büyük başarılar dileriz. Yaşasın dünya işçi gençliğinin uluslararası dayanışması!

L.CORVALAN'IN SERBEST BIRAKILMASI İLERİCİ GÜÇLERİN ZAFERİDİR!

L. Corvalan'ın serbest bırakılması için Moskova'da yapılan mitinglerden biri.

11 Eylül kara darbesinden sonra, faşist Pinochet rejimi, Halk Birliği Hükümetinin tüm ilerici kazanımlarını ortadan kaldırdı. Binlerce ilerici yurtsever öldürüldü ve toplama kamplarına dolduruldu. Şili Komünist Partisi Genel Sekreteri Luis Corvalan'da faşist askeri hükümet tarafından tutuklandı.

O günden bu yana tüm dünya ilerici kamuoyu Luis Corvalan'ın ve diğer politik tutukluların serbest bırakılması için yoğun bir çaba içine girdi. Uluslararası gençlik ve demokratik yığın örgütleri tarafından seminerler, cuntayı suçlama toplantıları, yığınsal mitingler, dayanışma ve imza kampanyaları örgütlendi.

Özellikle büyük ölçüde sosyalist ülkelerin girişimiyle yürütülen bu türden eylemler faşist Pinochet rejimini Luis Corvalan'ı serbest bırakmaya zorlardı. 1976 yılının son günlerinde Şili Komünist Partisi Genel Sekreteri'nin özgürlüğüne kavuşması, geçtiğimiz yıl içinde ilericilerin elde ettikleri utkulardan biridir.

İLERİCİ yurtsever GENÇLİK ° Onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi • Sahibi: Serter Ersin ° Sorumlu Yönetmen: Bahattin SEVEN ° Yönetim Yeri: Başmusahip Sok. No: 3 Daire: 1 Cağaloğlu-İstanbul ° Yazışma Adresi: P. K. 914, Sirkeci-İstanbul ° Ankara Bürosu: Rüzgârlı İbrahim Müteferrika Sok. Fazilet Han Kat: 4 No: 414, Ulus-Ankara ° İzmir Bürosu: Halimağa Çarşısı, 863. sokak, Küçükçerçioğlu İşhanı No. 1-2 Konak ° Diyarbakır Bürosu: Gazi Cad. Eğili İşhanı kat: 3 No: 307, Diyarbakır ° Gaziantep Bürosu: Çukur Mah. Çukur Oba Sok. No: 23 ° Edirne Bürosu: Vilayet Pasajı Kat: 2 ° Abone: 6 Aylık 25.— TL. 12 Aylık 50.— TL. ° Dizgi: Doğuş Matbaası Baskı: Özakın Matbaası ° Son baskı tarihi: